Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 128
Marţi 19 iulie 1955

4 pagini
Preţul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Treierişul — o lucrare ce nu poate suferi întîrziere

In aceste zile, pretutindeni, pe ogoarele patriei se desfăşoară cu o intensitate crescîndă lucrările de recoltat. Oamenii muncii de pe ogoarele regiunilor din sudul ţării — unde cerealele păioase s-au copt mai devreme — depun în aceste zile eforturi neobişnuite, lucrînd zi şi noapte cu toate forţele şi mijloacele pentru terminarea neîntîrziată a secerişului, pentru grăbirea treierişului şi dezmiriştitului.

Ţăranii muncitori din regiunea Craiova, ascultînd îndemnul şi sfatul inginerilor agronomi, au trecut cu toate forţele la stringerea de pe cîmp a cerealelor păioase ajunse în faza de coacere în pîrgă. In această regiune sînt raioane întregi unde recoltarea griului şi a orzului de toamnă s-a făcut în întregime.

O dată cu secerişul păioaselor, trebuie început peste tot treieratul lor. Practica agricolă a stabilit că cerealele recoltate trebuie să fie treierate cel tîrziu după cinci zile. Aceasta înseamnă că, pentru a începe treieratul, nu este nevoie să se aştepte pînă un sat întreg sau o unitate agricolă socialistă a terminat complet secerişul. De îndată ce un lan a fost secerat, întreaga recoltă de pe el trebuie cărată repede la arie şi treierată neîntîrziat. In orice condiţii, recolta secerată, dar ţinută săptămîni întregi pe cîmp, în clăi, este expusă pierderilor. Cu atît mai mult în condiţiile acestei veri cu ploi multe, orice prelungire a treieratului poate pricinui mari pagube. Majoritatea boabelor din snopii aşezaţi la vîrful fiecărei clăi, fiind udate de ploi, încolţesc şi se depreciază, sub arşiţa soarelui o parte din ele se scutură, iar păsările şi diferite rozătoare consumă şi risipesc cantităţi însemnate de boabe. Iată de ce este necesar ca în fiecare sat şi unitate agricolă socialistă lucrările de recoltare să fie astfel organizate, încît, îndată ce snopii de grîu s-au uscat, să fie transportaţi repede la arie şi clădiţi bine în stoguri şi şire. Transportul cerealelor de pe cîmp la arie trebuie să se facă fără întrerupere, pentru ca batozele să aibă ce treiera continuu.

In acele comune şi unităţi agricole unde ariile au fost la vreme amenajate, batozele instalate, iar producătorii agricoli îndrumaţi să transporte de pe cîmp la arii cerealele recoltate, treierişul a început neîntîrziat şi se desfăşoară în pas cu secerişul. Aşa, de pildă, ţăranii muncitori din satele comunei Ulmeni, raionul Olteniţa, zorind terminarea secerişului, au transportat totodată pe arie peste 70 la sută din recolta de păioase şi au început treierişul. In dorinţa de a stringe cît mai repede şi fără pierderi rodul muncii de un an de zile, ţăranii muncitori întovărăşiţi din comuna Ghiorac, raionul Salonta, cu sprijinul puternic dat de S.M.T.-ul din localitate, şi-au electrificat cele 2 arii şi, organizîndu-şi munca în două schimburi, cetele de întovărăşiţi lucrează de zor zi şi noapte la treierat.

Din datele sosite la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, rezultă că în majoritatea regiunilor s-a creat un decalaj nepermis între seceriş şi treieriş. In regiunile din sudul ţării, în special în raioanele din regiunea Bucureşti, Galaţi şi chiar în regiunea Craiova, unde secerişul este cel mai avansat, treierişul nu se desfăşoară în ritmul necesar şi posibil. In numeroase comune ariile n-au fost încă complet organizate, nefiind instalate pe ele batozele şi tractoarele respective. Aşa se prezintă situaţia în comunele Ostrov, din regiunea Constanţa, Pecica, regiunea Arad, şi în toate comunele raionului Mihăileşti, regiunea Bucureşti, unde întreaga recoltă secerată este lăsată pe cîmp fără a se căra la arii spre a fi treierată. Chiar la ariile pregătite, cu garniturile de treier instalate, gata de lucru, batozele nu pot funcţiona continuu, neavînd depozitată lîngă ele o cantitate suficientă de recoltă.

Secerişul şi treierişul trebuie să se desfăşoare concomitent. Intre aceste două lucrări nu se face nici o pauză. Părerea care există în unele locuri că treierişul poate fi executat din plin numai după terminarea în întregime a secerişului este greşită şi dăunătoare şi trebuie combătută cu tărie, oriunde se manifestă. Sfaturile populare, cu sprijinul activ al organelor agricole, trebuie să ia măsuri urgente pentru terminarea amenajării ariilor, acolo unde acest lucru n-a fost făcut încă, pentru instalarea batozelor, procurarea trioarelor, selectoarelor etc., creînd astfel condiţii pentru desfăşurarea din plin a treierişului în acelaşi timp cu secerişul şi dezmiriştitul.

După ce ariile au fost amenajate, ţăranii muncitori au datoria să grăbească prin toate mijloacele căratul recoltei de pe cîmp. Pentru ca garniturile de treier să funcţioneze fără întrerupere, este necesar ca pe arii să fie adusă şi depozitată o asemenea cantitate de recoltă, încît să se asigure alimentarea continuă şi normală a batozelor cu snopi. Treieratul direct din căruţe, o dată cu căratul de pe cîmp, nu se recomandă, întrucît nu se poate asigura desfăşurarea în bune condiţii a treierişului.

Organizarea de cete la treier este unul din mijloacele prin care se poate scurta mult perioada treierişului. Pentru aceasta, comitetele executive ale sfaturilor populare şi organele agricole trebuie să îndrume pe ţăranii muncitori să se organizeze în cete. Cu cît ceata va fi mai mare, cu atît va dispune de mai multe braţe de muncă, iar activitatea ei va fi mai rodnică.

O dată început, treierişul trebuie executat în aşa fel încît să se termine în timpul cel mai scurt. Pentru aceasta, se recomandă ca treierişul să înceapă în fiecare dimineaţă din zori şi să continue pînă se înserează. Acolo unde este posibil, treieratul trebuie să continue şi în timpul nopţii. In acest scop, trebuie folosite la maximum ariile electrificate.

In această perioadă, datoria patriotică a inginerilor şi tehnicienilor agronomi este de a fi în permanenţă pe cîmp, în mijlocul ţărănimii muncitoare, acolo unde se desfăşoară lupta pentru asigurarea pîinii poporului muncitor. Ei trebuie să explice ţăranilor muncitori necesitatea stringerii şi depozitării fără întîrziere a recoltei, să îndrume concret şi operativ lucrările de recoltare, treieriş şi dezmiriştit, pentru ca fiecare lucrare să se desfăşoare la timp şi în cele mai bune condiţii.

O dată cu treierişul se desfăşoară şi acţiunea de colectare a cerealelor cuvenite statului. Achitarea obligaţiilor faţă de stat este o înaltă datorie patriotică pe care fiecare producător agricol trebuie să şi-o îndeplinească la timp şi în mod conştiincios.

Intensificîndu-şi eforturile, muncind cu însufleţire ziua şi noaptea, folosind cu pricepere mijloacele de lucru pentru a grăbi ritmul lucrărilor de recoltare, oamenii muncii din agricultură vor reuşi să cîştige marea bătălie a stringerii recoltei, contribuind astfel la creşterea bunăstării poporului muncitor, la întărirea economică a patriei.

LA ARIE

Bogat e rodul holdelor pe care ţăranii muncitori din Caracal l-au obţinut anul acesta. Muncind cu însufleţire, ei au terminat la timp secerişul iar acum lucrează de zor la treieriş.

In clişeu: ţăranca muncitoare Maria Tiţă se bucură de recolta bogată pe care a obţinut-o aplicînd întocmai regulile agrotehnice.

De la Biroul C. C. al U. T. M.

Organizaţia de bază U.T.M. din comuna Armăşeşti, raionul Urziceni, regiunea Ploeşti, a iniţiat şi organizat în campania agricolă de primăvară echipe de tineret care au ajutat la semănat cu atelaje şi braţe de muncă familiile celor bătrîni, văduvele, precum şi pe ţăranii muncitori ai căror fii îşi satisfac stagiul militar.

Unele organizaţii de bază U.T.M. au urmat şi extins această iniţiativă organizînd echipe de ajutorare pentru întreţinerea culturilor şi strînsul recoltei.

Biroul C.C. al U.T.M. consideră iniţiativa organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Armăşeşti ca o acţiune patriotică, tinerească prin care organizaţiile de bază U.T.M. de la sate pot să aducă o contribuţie mai activă la buna desfăşurare a lucrărilor agricole.

Biroul C.C. al U.T.M. recomandă comitetelor regionale şi raionale U.T.M. să ia măsurile necesare în vederea extinderii acestei iniţiative de către toate organizaţiile de bază U.T.M. săteşti în campania muncilor agricole de vară şi toamnă.

BIROUL C.C. al U.T.M.

PRIMELE BOABE — STATULUI

E forfotă mare în aceste zile în comuna Vişina Veche din regiunea Craiova. De pe ogoare se string ultimele spice, iar spre cele 6 arii se îndreaptă continuu care încărcate cu rod. Bucuria muncii împlinite luminează feţele rumene ale oamenilor, de care în aceste zile oboseala nu se mai apropie.

Cu primele care ce s-au îndreptat în zori spre aria nr. 1, a pornit şi Ion Militaru împreună cu întreaga sa „brigadă". Aşa îi spun oamenii familiei sale. De astă-primăvară, de cînd au început trebile la cîmp, în fiece dimineaţă, Ion Militaru a pornit la muncă cu toată familia, întocmai cum pornesc brigăzile din colectivă. Pămîntul l-au lucrat precum spun metodele agrotehnice. Şi rodul se arată a fi deosebit de bogat.

Ion Militaru îşi aşteaptă acum cu nerăbdare rîndul la batoză. Din cînd în cînd, stringe în palmă cîte un spic; numără boabele, care sînt mari şi multe, iar apoi le mîngîie cu dragoste. Rodul muncii sale e astăzi al său.

Nu e chiar atît de mult de cînd Ion Militaru trudea pe moşia lui Toma Ghiară din Corabia. După ce lucra o vară împreună cu nevastă-sa, se întorcea acasă doar cu un braţ de coceni. Copiii lui nici nu vedeau pîinea; abia de le putea amăgi foamea cu o coajă de mămăligă. Aceste vremi au trecut. In 1945, Ion Militaru a primit de la stat pămînt. De-atunci a început pentru el o altă viaţă. Feciorii lui s-au dus la şcoală şi chiar Ion Militaru a început, la bătrineţe, să desluşească slovele. Acum, feciorul său mai mare, Florea, e în armată. Cînd a fost în permisie, mai să nu-l recunoască, atît de voinic şi învăţat a venit. Peste puţin timp, cînd se va reîntoarce acasă, va fi în fruntea satului, cum sînt toţi flăcăii din sat care şi-au făcut stagiul în armata noastră populară. Pe Nicolae şi Mărgărit îi va da mai departe la şcoală căci ei au drag de învăţătură.

Gîndurile lui Ion Militaru sînt întrerupte de strigătul lui Mărgărit, care îl vesteşte că i-a sosit rîndul la batoză.

Grigore şi Gheorghe, fiii mai mari ai lui Ion Militaru, au prins atunci boii de jug şi au îndreptat carul spre batoză.

„Brigada" lui Ion Militaru a început ofensiva.

Sacii încărcaţi cu boabe trec pe rînd la cîntar, apoi sînt aşezaţi frumos în căruţă. Cu primele boabe adunate, Ion Militaru se îndreaptă spre baza de recepţie. E tare bucuros. Acum are prilejul să-şi arate dragostea faţă de partid şi guvern care l-au ajutat să-şi crească luminaţi feciorii, să-şi facă o viaţă mai bună. In urma lui, pornesc Ungureanu Gheorghe, cu feciorii săi Paul şi Nicolae, Crişoveanu Nicolae şi încă alţii. De la toate ariile se văd îndreptîndu-se spre bază şiruri de care încărcate.

Ţăranii muncitori din Vişina Veche dau din toată inima statului primele boabe, bucuroşi că pot să-şi arate astfel recunoştinţa lor faţă de partid, de statul democrat-popular şi clasa muncitoare.

F. CECILIA

Au primit chitanţa nr. 1

Membrii întovărăşirii agricole „Horia, Cloşca şi Crişan" din comuna Vrani, raionul Oraviţa, regiunea Timişoara, au fost printre primii din raion care au început recoltatul griului.

Sprijiniţi de către mecanizatorii de la S.M.T. Vrăniuţ, în ziua de 13 iulie, în numai 4 ore bune de lucru, ei au recoltat cu combina griul de pe o suprafaţă de 5 hectare, realizînd 9.000 kg de boabe, ceea ce reprezintă 1.800 kg de griu la hectar.

Intovărăşiţii din Vrani au fost totodată şi cei dintîi la predarea cotelor către stat. Zilele trecute, ei au predat la baza de recepţie din comună 5.000 kg. de griu, obţinînd astfel chitanţa nr. 1 pe raion la predarea cotelor.

I. Oprea
corespondent

Cu toate forţele pentru stringerea recoltei la timp şi fără pierderi!

In lupta pentru cîştigarea bătăliei pîinii, zilele acestea sînt hotărîtoare.

Recolta din acest an este bună. Dar ea nu este încă în hambare, ci pe cîmp. Stringerea recoltei fără nici un fel de întîrziere şi în cele mai bune condiţii este în momentul de faţă sarcina cea mai urgentă şi cea mai importantă a tuturor oamenilor muncii din agricultură.

Deşi în ultimul timp în raionul Tecuci au căzut ploi abundente şi timpul a fost răcoros, majoritatea cerealelor au dat în pîrgă, unele dintre ele fiind şi trecute de acest stadiu de coacere. Cu toate acestea, pînă la data de 13 iulie, pe întregul raion nu s-a recoltat decît o suprafaţă foarte mică. Unii tovarăşi din conducerea sfatului popular al raionului spun că întîrzierea nepermisă a secerişului se datoreşte ploilor care au căzut. Dar în raion sînt unităţi agricole socialiste care au început recoltarea, folosind din plin toate mijloacele. Astfel, gospodăria agricolă de stat Ţigăneşti, folosind atît combinele, cît şi secerătorile-legători, a recoltat orzul de pe o însemnată suprafaţă şi a început şi recoltatul griului. De asemenea, gospodăria agricolă colectivă din comuna Brăhăşeşti poate fi dată ca exemplu atît pentru faptul că a început la vreme secerişul, cît şi pentru buna organizare a ariilor. La fel, în comunele Munteni, Umbrăreşti, Ţepu şi altele, secerişul a început şi ariile au fost bine organizate. Totuşi, pe întreg raionul pînă la data arătată mai sus, din 61 de arii programate nu se organizaseră decît 14.

In multe comune, atît agronomii de la punctele agricole, cît şi tehnicienii de la comune desfăşoară o slabă activitate. Unii dintre ei stau mai mult prin birouri, întocmind diferite situaţii, în loc să meargă în mijlocul ţăranilor muncitori. De asemenea, şi unii preşedinţi ai sfaturilor populare uită că în această perioadă au ca primă şi cea mai importantă datorie mobilizarea ţăranilor muncitori în lupta pentru stringerea recoltei la timp şi fără pierderi.

Intîrzierea recoltării în raionul Tecuci se datoreşte în bună parte şi lipsei de îndrumare şi control din partea comitetului executiv al sfatului popular raional, cît şi a secţiei agricole raionale.

In legătură cu felul cum se desfăşoară lucrările de recoltare în acest raion, publicăm mai jos cîteva constatări ale corespondenţilor noştri.

În plină bătălie a recoltării!

Prin părţile Tecuciului, luna lui cuptor şi-a cam mîncat în ăst an cinstea. Căldura, strecurată cu zgîrcenie cîte o zi-două. In schimb, ploaie, de te mirai de unde au slobozit baierele cerului atîta apă.

Numai că cei de la gospodăria agricolă de stat Ţigăneşti nu-s oameni să-şi piardă firea cu una, cu două. Cum spunea brigadierul Niculae Gîrbovă într-una din zile:

— Asemenea mîndreţe de recoltă, de-ar fi s-o cărăm cu palmele făcute căuş şi nu ne lăsăm pînă n-o vedem în hambare.

Chiar pînă într-acolo n-au ajuns ei, oamenii. Dar de dus, duc luptă dîrză, necurmată, cu timpul îndărătnic. Cum se face cît de cît vreme bună, cîmpul se umple furnicar de lume.

Intr-o asemenea zi, am văzut pe cei doi combineri ai gospodăriei la lucru. Unuia îi zice Miluţă Parlapan Celuilalt, Costică Rusu. Era în zorii dimineţii. Cerul, parcă spălat de atîta ploaie, strălucea albastru, nepătat cu umbră de nor. In capătul parcelelor, jalonate cu grijă din ajun, cele două combine „S 4" stau încă nemişcate. Parlapan şi cu Rusu mai fac o ultimă verificare. Nu că ar fi nevoie. Săptămîni de-a rîndul înainte n-a scăpat piesă sau şurub cît de mic nerevizuit. Dar aşa se cuvine să facă orice mecanic cu dragoste de maşină, înainte de începerea lucrului.

Acum s-au suit pe scăunele.

— Vira! strigă Parlapan cît îi ţine glasul.

— Iraaa! — îi răspunde Rusu de alături.

Şi, deodată, duduind din zeci de cai putere, maşinile se reped în lanul gălbui de orz. Hulpave, rabatoarele înghit spicele grele de rod.

In pîntecul mătăhălos al combinei, zeci de mecanisme mestecă, aleg şi treieră spicele. In buncăr, se aude ca o răpăială iute de ploaie: primele boabe de orz din noua recoltă. Şi, în aceeaşi vreme, combinele înaintează repede, tot mai repede, în lan...

Aproape de nămiezi, se face socoteala recoltei strînse de pe un hectar: 3.500 kg de boabe una şi una anunţă cantaragiul, mîndru şi el de asemenea succes al gospodăriei.

Către seară, vestile bune încep să se îngrămădească.

...La secţia Brăhăşeşti a gospodăriei, 4.000 kg de orz de pe fiecare hectar...

...Inginerul şef al gospodăriei soseşte bucuros Calculele provizorii arată că recolta medie de pe cele 400 ha semănate cu griu va fi de circa 2.200 kg la hectar. Şi pe toată suprafaţa griul e recunoscut ca bun de sămînţă...

...La noapte, tractoriştii vor începe arăturile adînci. 80 de hectare vor fi semănate cu porumb furajer...

Bătălie a recoltei! Mîini încleştate pe volanele combinelor! Mîini ce prind mînerele secerelor! Mîini ce leagă snopii sau cară sacii burduşiţi în hambare! Bătălie a recoltei! Bătălie paşnică pentru pîinea şi belşugul poporului!

Cu sprijinul S. M. T.-ului

De la începutul săptămînii trecute, la S.M.T. Tecuci telefonul zbirnîia într-una de dimineaţă şi pînă seara tîrziu.

— Alo, S.M.T. Tecuci? Aici gospodăria colectivă din Brăhăşeşti. Vă rugăm trimiteţi secerătorile. Grînele au început să dea în pîrgă şi într-o zi-două sînt bune de secerat. Să nu întîrziaţi, căci orice tărăgănare ne poate aduce pierderi din recolta care este foarte bună.

Şi chemările din diferite părţi ale raionului nu mai conteneau. Cele 12 gospodării colective şi 37 de întovărăşiri pe care le deserveşte S.M.T.-ul aşteptau cu nerăbdare sosirea mecanizatorilor pentru a da asaltul în bătălia stringerii recoltelor. Dorinţa lor a fost îndeplinită. Una cîte una, brigăzile a VIII-a, a X-a, a XIII-a şi a IX-a, înzestrate cu toate maşinile, utilajele şi carburanţii necesari începerii secerişului, dezmiriştitului şi treierişului, au părăsit S.M.T.-ul, pornind spre unităţile pe care le deservesc.

*

Munca mecanizatorilor de la S.M.T. Tecuci e spornică fiindcă ei s-au pregătit temeinic pentru această bătălie. Astfel, toate cele 60 de tractoare, 22 de secerători-legători, 56 de batoze, 16 dezmiriştitoare etc. au fost gata reparate cu 15 zile înainte de data fixată. Sub îndrumarea atentă a inginerului mecanic şef, 32 de tractoare au fost înzestrate cu toată instalaţia electrică pentru a se putea dezmirişti şi noaptea.

— La toate cele 12 gospodării colective şi o parte din întovărăşiri am organizat munca în aşa fel, încît să se lucreze la dezmiriştit şi noaptea, ne spune tov. Constantin Aliman, directorul S.M.T.-ului. O parte din tractoriştii care vor lucra în schimbul de noapte sînt recrutaţi din rîndul elevilor veniţi la practică în staţiunea noastră şi pe care noi am căutat să-i instruim cît mai bine. De asemenea, — continuă el — ne-am îngrijit şi de buna cazare şi aprovizionare a tractoriştilor cu alimente.

Ca un lucru pozitiv în activitatea acestei staţiuni trebuie subliniat şi faptul că S.M.T.-ul s-a preocupat de iluminarea electrică a unui număr de 6 arii, pentru a se putea treiera pe tot timpul campaniei ziua şi noaptea, fără întrerupere.

Nu i se pot aduce însă laude conducerii S.M.T.-ului Tecuci în ceea ce priveşte formarea de agregate de două secerători cuplate la un tractor sau de secerătoare şi dezmiriştitoare, mijloace prin care se putea grăbi mult executarea lucrărilor de seceriş şi dezmiriştit. Posibilităţi pentru formarea agregatelor există, iar timpul încă nu este pierdut. Mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci vor putea astfel să scurteze cu mult campania muncilor de vară.

O hotărîre care nu ţine seama de realităţi

Vasile Armencea, tehnicianul agronom al comunei Nicoreşti, este cunoscut de către ţăranii muncitori din comună ca un bun şi iscusit sfătuitor în ale agrotehnicii. Exemple în această privinţă a dat multe tehnicianul Armencea şi în campania însămînţărilor de primăvară şi la muncile de întreţinere a culturilor.

De aceea, ţăranii muncitori au rămas în totul nedumeriţi cînd — acum cîteva zile — într-o discuţie avută cu agronomul în privinţa recoltatului, acesta le-a făcut cunoscut că nu pot începe secerişul, fiindcă... aşa a hotărît sfatul popular, deşi griul era tocmai bun de recoltat.

— O fi el griul bun de secerat, nu zic ba, dar dv. aţi auzit de hotărîrea conducerii sfatului popular, cum că nimeni nu are voie să înceapă secerişul mai înainte de 18 iulie, le-a spus agronomul ţăranilor muncitori care veniseră să-i spună că lanurile de griu au dat în pîrgă şi-i tocmai momentul să intre cu secera în ele. Iar apoi, cînd ţăranii muncitori au insistat, tehnicianul agronom le-a tăiat-o scurt:

— V-am spus, hotărîrea e hotărîre şi ea trebuie luată în seamă.

Pe bună dreptate se pot întreba ţăranii muncitori din Nicoreşti: ce fel de hotărîre o fi aceasta care nu ţine seama de realităţi şi care mai mult ne încurcă în loc să ne ajute? Cui folosesc asemenea hotărîri birocratice care frînează iniţiativa oamenilor şi buna desfăşurare a campaniei? Oare sfatul popular şi tehnicianul agronom din comuna Nicoreşti nu ştiu încă că în campania de recoltare nimănui, şi cu atît mai puţin organelor de îndrumare, nu-i este îngăduit să irosească din timpul atît de preţios executării lucrărilor?

„Toate la rîndul lor"

La numai cîţiva kilometri de Nicoreşti, se află comuna Cosmeşti, aşezată pe malul Siretului. In hotarul Cosmeştilor, ca şi al Nicoreştilor, pămîntul este la fel de roditor şi grînele din acest an promit rod bogat. De bogăţia holdelor ne-am convins străbătînd drumul de la Nicoreşti la Cosmeşti prin tarlaua de griu a întovărăşiţilor din locul denumit „Cireşi". Şi aici griul era dat în pîrgă, bun de secerat. De ce însă nici pe hotarul comunei Cosmeşti nu s-a început secerişul, am putut afla de la tehnicianul agronom al comunei, pe care l-am găsit la sfat, întocmind unele „situaţii".

— Ţăranii muncitori din comuna noastră sînt obişnuiţi să iasă o dată cu toţii la secerat. Şi de ce să le stricăm obiceiul? „Toate la rîndul lor, tovarăşe, adăugă apoi agronomul Nicolae Epure.

De la agronomul Epure am mai putut afla şi alte lucruri care nu prea îi fac cinste nici lui şi nici tovarăşilor din conducerea sfatului popular comunal. Bunăoară, în comuna Cosmeşti, pînă la data de 13 iulie nu a fost fixată aria, nu s-a procurat utilajul necesar pentru arie etc. De asemenea, sfatul popular nu a dus muncă de îndrumare şi lămurire în rîndurile ţăranilor muncitori spre a-i antrena să iasă la seceriş din momentul în care grînele au dat în pîrgă, nu i-a îndrumat să organizeze grupe de întrajutorare la seceriş şi dezmiriştit, cît şi cete de treieriş.

Ţinînd seama de faptul că orice tărăgănare în executarea lucrărilor de seceriş şi treieriş nu poate să ducă, mai ales în condiţiile acestui an, decît la pierderi însemnate de recoltă, sfatul popular din comuna Cosmeşti are datoria să pună capăt nepăsării pe care o manifestă faţă de soarta recoltei şi să ia toate măsurile pentru începerea şi executarea secerişului şi treierişului la timp şi în cît mai bune condiţii.

Zilele trec şi... maşinile stau nereparate

Nu mi-am putut înfrîna curiozitatea. L-am întrebat pe preşedintele sfatului popular din comuna Matca, dacă nu cumva îi prieten bun cu preşedintele sfatului din Gohor.

— Nu, mi-a răspuns el, nici nu l-am văzut pînă acum vreodată. Da' de ce mă întrebi?

— Ei, e o poveste mai lungă, l-am răspuns.

Poveste? Ar fi fost bine să fie doar atît. Dar, din păcate, e adevăr adevărat. Lucrurile stau cam aşa. In comuna Gohor, secerişul a început. Ariile, ce-i drept, au fost pregătite din vreme. Numai că pe una din ele batoza stă nefolosită. Pricina acestei inactivităţi a batozei e tractorul chiaburului Cringanu. In loc să-l trimită pe arie, aşa cum fusese programat, chiaburul îl ţine ca să-l folosească la moară. Moara duduie, punga chiaburului se umflă, numai batoza stă părăsită pe aria pustie. Şi preşedintele? veţi întreba dv. Păi tocmai aici e buba. Că preşedintele, tov. Constantin Poiană, prin atitudinea sa de delăsare, dă, cum s-ar zice, apă... la moara chiaburului.

Cam acelaşi lucru s-ar putea spune şi despre tov. Gheorghe Stoica, preşedintele sfatului popular din comuna Matca. In toate situaţiile trimise la raion, a arătat negru pe alb că pe una din arii va funcţiona batoza chiaburului Mihai Jitcovici. Numai că socoteala preşedintelui nu s-a potrivit cu cea a chiaburului. Aşa se face că, în Matca, secerişul a început, dar batoza chiaburului stă tot nereparată.

Dacă-i întrebat, preşedintele ia apărarea chiaburului:

— N-a găsit mişcaj piese, dar mi-a promis pe cuvînt de onoare că, într-o zi, două, o dă gata. O zi, încă una, o săptămînă şi apoi alta şi batoza lui Jitcovici stă şi azi nereparată.

Iacă de ce, cunoscînd toate astea, m-am gîndit că cei doi preşedinţi sînt buni prieteni şi că-şi împărtăşesc reciproc „metodele" de muncă.

O singură „măsură"

Şedinţa comitetului executiv al sfatului popular comunal Drăgăneşti începuse de vreo jumătate de oră. La ordinea de zi, un singur punct: „măsuri pentru grăbirea campaniei de recoltare şi treieriş". Vorbea tehnicianul agronom al comunei:

— Sînt în jurul nostru comune unde ariile se fac pe mirişte. Ca buni gospodari, oamenii de acolo s-au îngrijit să secere locurile destinate pentru arii şi le-au amenajat aşa cum trebuie. Noi, care de ani de zile avem fixat locul ariei chiar pe izlaz, încă n-am făcut nimic. Incă o zi, cel mult două şi grînele-s în pîrgă, numai bune de secerat. Da' aria n-am amenajat-o nici pînă acum. De cîte ori mă duc la tovarăşul preşedinte al sfatului...

Tehnicianul agronom nu mai apucă să termine fraza. Ca luat pe sus de vînt, preşedintele sfatului, tov. Constantin Homoceanu, ieşi val-vîrtej pe uşă. Membrii comitetului executiv se uitară unii la alţii, nedumeriţi. Trimiseră pe omul de servi-

ciu să-l caute. După vreo douăzeci de minute, timp în care unii şi-au mai aprins cîte o ţigară, omul de serviciu se întoarse gîfîind.

— E la cooperativă, la M.A.T. Nu vrea să vină. Zice că să terminaţi şedinţa şi fără el.

— Asta voiam să vă spun şi eu, taman în clipa cînd pleacă preşedintele — continuă tehnicianul agronom. De cîte ori m-am dus la dînsul să-i cer sprijinul pentru organizarea ariei, să ne sfătuim împreună cum să alcătuim cetele, tot aşa îmi răspundea: că-i grăbit, că are treburi urgente şi că o să discutăm a doua zi. Dar „treburile urgente" aveau acelaşi înţeles ca cele de acum: secţia de băuturi a cooperativei.

Şedinţa comitetului executiv a mai continuat cîteva ore. Foarte hotărît, tov. Homoceanu s-a ţinut de cuvînt. N-a mai dat pe la sfat pînă a doua zi dimineaţă, timp în care a avut destule posibilităţi să aprecieze calitatea lămîiosului adus de curînd la secţia M.A.T. a cooperativei.

*

...Am intrat în a doua jumătate a lui iulie. Pe locurile din raza comunei Drăgăneşti, orzul, cu boabele grele, îi numai bun de secere. Grîul, gata-gata şi el. Numai pe izlazul comunei locul rezervat pentru arie e pustiu. Măsuri? Nu s-au luat nici pînă acum. De altminteri nu-i de mirare, deoarece tov. Homoceanu nu cunoaşte decît o singură „măsură": sticla de un litru a cooperativei. Este timpul ca tovarăşii de la sfatul popular al raionului Tecuci, care cunosc acest caz de multă vreme, să ia ei măsurile cuvenite.

Însemnări

Grădinița sezonieră din Mărgineni

— Tăticule, să-ți spun o poezie pe care am învățat-o chiar astăzi la grădiniță.

— Spune, flăcăul tatii, răspunse bucuros Gheorghe Tănase fiului său, netezindu-i părul.

Ionel sări de pe genunchii tatălui, își luă poziția de „drepți" și începu să recite o poezie în care era vorba de tractor și tractoriști.

— Tăticule, și eu mă fac tractorist, spuse Ionel hotărît, după ce termină poezia.

— Ai să te faci, dacă vrei și s-ar putea să ari chiar pămîntul întovărășirii noastre.

— Pînă s-o face el tractorist, noi vom avea cu siguranță colectivă, intră în vorbă nevastă-sa, Floarea.

— Mămico, să cînt și „Rîndunica", strigă Ionel, bucuros că poate arăta cît de multe știe.

După ce cîntă și „Rîndunica", numără de la unu la zece și înapoi, iar apoi le arătă ce frumos știe el să deseneze.

Ionel, ca și mulți alți copii din comuna Mărgineni, regiunea Pitești, povestește în fiecare seară părinților tot ceea ce el învață la grădinița sezonieră, în timp ce aceștia lucrează la cîmp, străduindu-se să sporească rodnicia pămîntului.

*

Drumul spre grădinița sezonieră îl știu toți copiii din Mărgineni. Il știe pînă și Dorina, care abia a împlinit doi ani, dar care nu lipsește măcar o zi de la program.

Dacă ați cunoaște grădinița sezonieră din Mărgineni ați înțelege lesne de ce le place atît de mult copiilor să-și petreacă acolo timpul. Intr-o sală mare și răcoroasă, unde sînt așezate în formă de U multe, multe mesuțe și scăunele pe măsura celor mici și unde, pe pereți, sînt prinse tablouri ce reprezintă momente din diferite basme, peste 40 de copii desfășoară o activitate plăcută și variată. Ei ascultă basme, pe care apoi le povestesc la rîndul lor, învață cîntece și poezii, se joacă cu păpuși, ursuleți și iepurași, deprind să deosebească culorile, să numere, se pregătesc pentru primul an de școală.

In orele de ocupație manuală, ei dovedesc o deosebită pricepere. Din sîmburi de castraveți și sămînță de lucerna ei confecționează margarete de toată frumusețea; din solzi de pește fac pansele, iar din hîrtie albă, ghiocei. Fiecare are un caiet cu desene aplicate, iar la „Gazeta Copilului" sînt afișate lucrările cele mai izbutite.

Ceea ce atrage cel mai mult atenția copiilor este „Colțul Naturii". Aici, ei îngrijesc de diferite flori, cum ar fi mușcate, cactuși, cresc peștișori, raci și viermi de mătase. In colivie, se aduc mereu alte păsări, despre care apoi le vorbește tovarășa educatoare. Acum, în timpul verii, sub îngrijirea atentă a educatoarei, ei își petrec mai tot timpul în aer liber.

După gustarea de dimineață, copiii pornesc la plimbare sau în excursie, de unde se întorc cu poftă de mîncare pentru masa gustoasă de la prînz pe care o iau în frumoasa lor grădină. După aceasta, în dormitorul răcoros, somnul vine pe nesimțite. Peste două ore, jocul începe din nou, pînă seara cînd se întorc acasă la părinții lor.

*

Acum, la grădinița sezonieră din Mărgineni e o mare agitație. Copiii se pregătesc intens pentru serbarea ce o vor da în cinstea părinților fruntași în campania de recoltare. Programul pe care-l vor prezenta este deosebit de bogat. In piesa „Căsuța poveștilor" vor juca 12 copii, care vor înfățișa pe rînd personaje din diferite basme, cum ar fi „Scufița roșie", „Mălina", „Tăndărica", „Moșul și baba" și altele. Corul pregătește cîntecul „Spicul", care va fi interpretat însoțit de diferite mișcări. Florica, solista corului, a și învățat prima strofă din cîntec. Ilie Paleru, tatăl ei, se va bucura deosebit de mult cînd, pe scenă, o va auzi cîntînd cu glasul ei subțire și tremurat:

„Dintr-un bob rotund și mic,
Crește grîul mare-n spic.
Spicu-i plin de bunătăți,
Poartă boabe sub mustăți".

Brînzaru Elisabeta învață de zor poezia „Vara", iar echipa de dansuri repetă un program de jocuri populare romînești. Serbarea lor va umple de emoție și bucurie inimile țăranilor muncitori din Mărgineni.

Vremea cînd fiii țăranilor muncitori își petreceau copilăria flămînzind pe arșiță și ploaie, pălmuiți și batjocoriți de boieri și chiaburi, a apus pentru totdeauna. Ca și în comuna Mărgineni, în multe sate și comune din patria noastră, datorită grijii partidului și guvernului se deschid noi și noi cămine și grădinițe de copii unde viitorii constructori ai socialismului își petrec cea mai mare parte din timp, în vreme ce părinții lor își pot vedea liniștiți de muncile lor pe ogoare.

NOTĂ

O poveste adevărată

A fost odată ca niciodată. A fost, și, din păcate, încă mai este...

A fost odată un președinte de comitet de întreprindere la gospodăria agricolă de stat Zăbrani, din Arad, pe nume Hedeș Moise. A fost și încă este... L-au ales muncitorii anul trecut, în fruntea comitetului, în speranța că este un om destoinic și o să facă treabă bună. Și după ce i-au încredințat această răspundere, oamenii au tot așteptat o zi, două, o lună, un an, dar pas ca Hedeș să facă ceva pentru a le îndreptăți speranțele. Zicea Hedeș, de era întrebat, că muncitorii din gospodărie sînt locuitori ai comunei și stau acasă la ei. Ce nevoie mai au atunci de activitate la club sau la colțul roșu și de altea altele? Adică, dacă au nevoie de film, nu e cinematograf în comună? Iar sport?! Ce, nu pot face sport și pe cont propriu? Nu e izlazul destul de mare? Să se tot zbenguie pe el, dacă vor, alergînd după minge.

Or fi bune toate astea, dar în gospodărie mai sînt și oameni veniți de prin alte părți, ziceau muncitorii. Și dacă sînt? Cantină avem, dormitoare așijderea. Ce, stau pe-afară?! răspundea Hedeș. Și cum răspundea atunci, răspunde și astăzi. Numai că în dormitoare schimburile de pat sînt murdare, masa la cantină costă 6 și 7 lei pe zi, iar oamenii n-au unde să se spele, fiindcă pe lîngă nici un dormitor nu există nici pînă acum spălătoare. Și fiindcă veni vorba de dormitoare și cantină, trebuie spus că nici conducerea gospodăriei nu poate fi absolvită de răspundere față de această stare de lucruri.

...Și așa a trecut vremea. A venit primăvara, apoi vara anului 1955. Gospodăria se pregătea să înceapă culesul. Numai Hedeș nu se îngrijea de nimic. Nici de organizarea activității culturale în sprijinul campaniei de vară, nici de condițiile de muncă și de trai ale oamenilor care vor lucra pe cîmp. Azi așa, mîine așa, muncitorii au început să-l critice. Dar degeaba... Dacă tovarășii de la comitetul regional al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din Arad l-au lăsat în pace, de ce nu i-ar lăsa și el pe muncitori să vorbească cît or pofti. Adică ce, să-i pese lui de tractoriștii Vlad Iulian, Nelu Gavrilă și de alții, care sînt mereu nemulțumiți de activitatea comitetului de întreprindere?

Pînă la urmă, directorul gospodăriei, tovarășul Erdödi Dănilă, dacă a văzut că comitetul de întreprindere nu se ține de treabă, a început să se preocupe el și de problemele sindicale. S-a apucat să înființeze o brigadă artistică de agitație. Cum l-au mai săpunit muncitorii din brigadă pe președintele comitetului sindical la primul spectacol! Și nu numai pe el. Au fost criticați atunci și responsabilii colțurilor roșii de la secțiile orezărie și Barațca, și bibliotecarii, și comisia de locuințe și cantine, și alții. Aproape tot comitetul de întreprindere...

Dar se vede că nici critica aceasta n-a ajutat. Fiindcă Hedeș Moise își vede de ale sale, iar activitatea sindicală continuă să lîncezească.

— Ce, parcă n-am și așa destule pe cap, gîndește președintele comitetului de întreprindere... Și, într-adevăr... Să meargă pe teren, să promită în stînga și în dreapta că va face și va drege și mai ales să mai treacă și pe acasă, că de, docar are, cai are, ale gospodăriei, bine înțeles, dar președintele le consideră ca fiind ale lui. Că atunci cînd medicul a vrut să meargă la secția Barațca să facă controlul periodic al sănătății oamenilor, i-a spus sus și tare: să-ți dea gospodăria, tovarășe doctor. Docarul meu îmi trebuie să plec pe teren. Cum vrei să țin eu altfel legătura cu oamenii?

S-ar mai putea spune și alte lucruri despre lipsa de activitate a comitetului de întreprindere de la gospodăria de stat Zăbrani. S-ar mai putea vorbi, de pildă, despre faptul că gazeta de perete stă de multă vreme fără articole, că la cele patru biblioteci

de la centru și de la secții în luna mai și iunie n-au fost să citească decît doar cîțiva cititori, că activitatea sportivă în gospodărie se desfășoară foarte slab...

Dar să punem punct. Și dacă tovarășii de la comitetul regional al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din Arad sînt curioși și vor să știe povestea întreagă, să se ducă și ei pe la gospodăria de stat Zăbrani. Mai ales că de ei e mult mai aproape. Da' să nu-și satisfacă numai curiozitatea, ci să ia și măsuri. Aceasta e și dorința întregului colectiv de muncă din gospodărie, care lucrează cu tragere de inimă să-și îndeplinească sarcinile de producție din campania de vară, dar tînjește și după o activitate culturală menită să-i stimuleze în muncă și să le îmbogățească cunoștințele și pretinde, pe bună dreptate, ca comitetul de întreprindere și conducerea gospodăriei să nu neglijeze problema asigurării unor condiții cît mai bune de muncă și de trai.

L. GHEORGHE

Vești de la CORESPONDENȚI

* *

Și-au amenajat o grădină de vară

Din inițiativa colectivului de conducere a clubului din gospodăria agricolă de stat Salonta, a început, cu cîteva săptămîni în urmă, amenajarea unei grădini de vară. Prin muncă voluntară și cu materialele puse la dispoziție de către conducerea gospodăriei, muncitorii și funcționarii acestei unități au construit în scurt timp în această grădină o scenă mare demontabilă și un platou cimentat. Astfel, salariații gospodăriei au posibilitatea de a viziona programele artistice, de a juca șah, tenis de masă etc. în aer liber.

Nu de mult, pe scena grădinii de vară, echipa artistică a gospodăriei, care duce o rodnică activitate, a prezentat primul program artistic. Cei peste 700 de participanți au urmărit cu un deosebit interes piesa de teatru „Zor, măi fraților", în care se arată avantajele ce le au țăranii muncitori ajutîndu-se reciproc în muncile agricole, precum și cîntece, dansuri și recitări executate cu multă măiestrie de către membrii tineri și vîrstnici ai echipei artistice culturale.

Alexandru Boboș

O nouă școală construită prin autoimpunere

Țăranii muncitori din comuna Avram Iancu, raionul Cîmpeni, au hotărît, încă din iarnă, să construiască prin autoimpunere o nouă școală în satul Vidrișoara.

Sub îndrumarea organizației de bază și cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular comunal, comitetul de construcții de pe lîngă sfat, în frunte cu învățătorul Sicoaie Avram, a trecut, de îndată ce s-au încasat o parte din bani, la procurarea de materiale, ca lemn, var, piatră pentru fundament, precum și alte materiale necesare. In scurt timp, s-au început apoi lucrările.

La construirea acestui lăcaș de cultură s-au folosit din plin și resursele locale de care dispune comuna.

Pentru ca lucrarea să se termine cît mai repede, țăranii muncitori din satul Vidrișoara au efectuat peste 1.300 de zile de muncă voluntară. In fruntea acestei acțiuni au fost deputații Traian Clamă și Gheorghe Talpeș Hij și țăranii muncitori Vasile Trifon, Iosif Bold Trîmpău și mulți alții.

De asemenea, la transportul materialelor un aport deosebit l-au adus țăranii muncitori Chira Gh. Vulpea, Gligor Gheorghe și Sandu Nicodim, care au făcut peste 300 de zile de muncă voluntară cu atelajele lor.

Gh. Nagy

In luptă cu furia apelor

Ploile abundente ce au căzut în ultimul timp au făcut ca, în locurile joase și fără șanțuri din comuna Sînnicoară, raionul Gherla, să se strîngă o mare cantitate de apă, care amenință să inunde culturile de pe o mare suprafață de teren.

Pentru prevenirea pierderilor ce puteau fi pricinuite de inundații, comitetul executiv al sfatului popular comunal, în frunte cu deputații, a organizat mai multe consfătuiri pe circumscripții, unde s-a discutat această problemă. In cadrul consfătuirilor, țăranii muncitori au hotărît să execute prin muncă voluntară mai multe canale de scurgere a apei.

In numai cîteva zile, în hotarul comunei s-au făcut canale pe o lungime de peste 3.000 m, salvîndu-se astfel de inundații culturile și fînețele de pe o suprafață de peste 40 ha. Totodată, țăranii muncitori din această comună au făcut un podeț și au curățit o fîntînă din izlaz.

In fruntea acestor acțiuni au fost deputații Vasile Mărginean și Ion Mărginean, precum și țăranul muncitor Ion Todorițiu, care a săpat singur un șanț în lungime de 200 m.

Mihai Balogh

In atenția absolvenților școlilor medii tehnice ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Direcția Generală a pregătirii cadrelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii aduce la cunoștința absolvenților școlilor medii tehnice, promoția 1955, că examenul de diplomă se va ține la fiecare școală în intervalul dintre 25 iulie—5 august.

La acest examen se vor prezenta și absolvenții seriilor 1953 și 1954, care nu s-au prezentat la examen sau au fost declarați respinși de cel mult două ori.

Timpul probabil pentru zilele de 20, 21 și 22 iulie

Vremea rămîne în general frumoasă și călduroasă cu cer variabil, mai mult senin în jumătatea de vest a țării și temporar noros în est, unde vor cădea ploi izolate la începutul intervalului. Vînt moderat. Temperatura în creștere. Umezeala solului în scădere în straturile de la suprafață, mai ales în jumătatea de sud a țării, iar temperatura lui, dimineața la ora 8, va fi cuprinsă între 19—25 grade la adîncimile de 5—20 cm.

Să aplicăm larg metodele înaintate de lucru în scopul grăbirii muncilor de recoltare

Stringerea recoltei este o lucrare care nu admite întîrziere fără a pricinui pagube. Pentru grăbirea lucrărilor de recoltare, se cere, în primul rînd, utilizarea maximă a capacității de lucru a mașinilor și tractoarelor. Prin aplicarea metodelor înaintate de lucru, ca: descărcarea buncărului din mers, reglarea vitezei de înaintare și justa potrivire a hederului în raport cu desimea lanului și producția la ha etc., combinerii au posibilitatea să recolteze zilnic cel puțin 20 tone cu fiecare combină. Folosind cu pricepere agregatele complexe formate din secerătoare-legătoare, greblă mecanică și polidisc, mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S. pot executa în același timp două lucrări: 1) secerișul cu strîngerea spicelor și 2) dezmiriștitul.

Lucrul poate fi organizat după metode înaintate și acolo unde cerealele se recoltează cu unelte agricole mai simple: coase, seceri etc. Prin aplicarea metodei de legare rapidă a snopilor, 3 oameni reușesc să lege zilnic cîteva mii de snopi. In condițiile acestei veri cu ploi multe, legarea rapidă a snopilor capătă o mare importanță.

Redăm mai jos cîteva din metodele înaintate de organizare a lucrărilor de recoltare executate cu diferite mijloace, metode ce pot fi folosite cu succes de către toți cei ce muncesc pe ogoare.

Descărcarea din mers a cerealelor recoltate cu combina

Pentru ridicarea productivității muncii cu combina, o mare importanță are aplicarea metodelor înaintate de lucru, cum ar fi, de pildă, graficul orar, descărcarea din mers a cerealelor etc.

Este știut că buncărul combinei autopropulsate este construit în așa fel încît descărcarea cerealelor să se facă în timpul opririlor. Astfel, atîta timp cît durează descărcarea boabelor din buncăr, combina nu mai lucrează propriu zis, ci stă pe loc. Or, în timpul recoltării, fiecare minut este deosebit de prețios și trebuie folosit din plin. Dar, în afara timpului necesar evacuării din buncăr a boabelor, prin oprirea combinei se mai pierde timp și cu decuplarea și cuplarea dispozitivului de rulare, cu deschiderea și închiderea șubărelor, cu aranjarea jgheabului în poziție de transport etc.

Combinerul trebuie să execute descărcarea boabelor din buncăr în 1,5—2 minute. Așadar, descărcarea buncărului care durează 2 minute, plus celelalte operații arătate mai sus, fac cel puțin 4 minute.

Considerînd că în 10 ore de lucru combina trebuie să oprească de 12 ori pentru descărcatul a 24.000 kg de boabe, reiese că numai pentru această operație se pierd zilnic 48 de minute.

Pentru a se înlătura această pierdere de timp, în S.M.T.-urile și gospodăriile noastre agricole de stat au fost confecționate diferite dispozitive cu ajutorul cărora descărcarea cerealelor din buncăr se poate face din mers. Iată două din aceste dispozitive:

a) Jgheabul de descărcare se prelungește aproximativ cu 500 mm; de capătul jgheabului se fixează un prelungitor de pînză de sac: dacă capătul jgheabului prelungit este așezat mai aproape de pămînt, se repartizează mijloace de transport cu cutia așezată mai jos; pe tot timpul descărcării se reduce viteza de deplasare a combinei.

b) Pe cadrul batozei combinei, în partea stîngă, se amenajează o platformă; de pe această platformă, sacii cu cereale se descarcă în timpul mersului în camioane sau în căruțe.

Pentru ca descărcatul combinei din mers să se poată executa conform graficului stabilit, trebuie să avem asigurate din vreme mijloacele de transport necesare, să stabilim prin jalonare punctele aproximative unde urmează a se face descărcarea, iar operația descărcării să fie pregătită amănunțit și executată cu maximum de operativitate.

Descărcarea din mers a combinei se poate face în bune condiții atunci cînd boabele sînt puse în autocamioane care merg alături de combină.

Pentru a determina punctele de descărcare a combinei, ne putem folosi de formula:

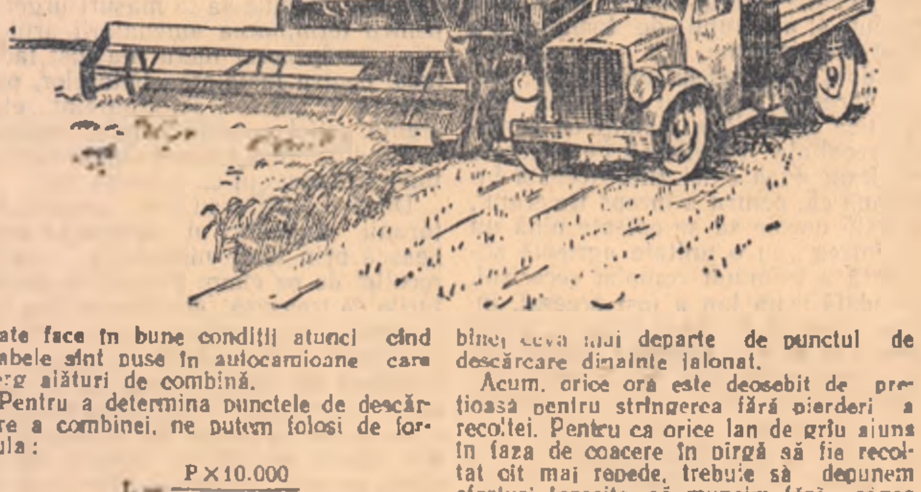
$$L = \frac{P \times 10.000}{R \times l}$$

în care L este drumul în metri pe care trebuie să-l parcurgă combina pînă la punctul de descărcare a buncărului; R — producția lanului respectiv în kilograme la hectar; l — lățimea de tăiere în metri a hederului.

De exemplu, producția lanului de grîu e de 2.500 kg la hectar, combina lucrează cu lățimea de tăiere de 4 m, iar capacitatea buncărului e de aproximativ 1.300 kg. Inlocuind aceste date în formula de mai sus, avem:

$$\frac{1.300 \times 10.000}{2.500 \times 4} = 1.300 \text{ m}.$$

Deci, buncărul se umple la fiecare 1.300 m parcurși de combină și, în acest caz, autocamionul va trebui să se alăture combinei, ceva mai departe de punctul de descărcare dinainte jalonat.

Acum, orice oră este deosebit de prețioasă pentru strîngerea fără pierderi a recoltei. Pentru ca orice lan de grîu ajuns în faza de coacere în pîrgă să fie recoltat cît mai repede, trebuie să depunem eforturi înzecite, să muncim fără răgaz zi și noapte, cu toate forțele și mijloacele de lucru existente. S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat trebuie să utilizeze din plin combinele, iar în cazul cînd păioasele sînt aplecate spre pămînt de vînt și ploi, să se adapteze combinelor și secerătorilor-legători dispozitive speciale pentru ridicarea cerealelor căzute.

In ce constă și cum se aplică metoda de legare rapidă a snopilor

Lucrările de recoltat se fac anul acesta în condiții mai grele decît în anii trecuți. Din cauza ploilor căzute și a vînturilor puternice, pe suprafețe întinse de teren cerealele păioase au căzut la pămînt și s-au încîlcit, ceea ce îngreunează deosebit de mult utilizarea din plin a mijloacelor mecanizate la recoltat. Pe acele porțiuni de lan unde cerealele sînt culcate la pămînt sau foarte învîrtejite și, ca atare, recoltatul nu poate fi făcut cu combinele și secerătorile-legători, este absolut necesar să strîngem grabnic grînele pîrguite cu secerile și coasele împiedicate (cu hreapca), spre a înlătura pierderile de recoltă ce se produc prin scuturarea boabelor din spice. Toate cerealele recoltate în acest fel trebuie să fie legate neapărat în snopi, uscate și puse în clăi. Pentru grăbirea lucrărilor de recoltare, colectiviștii, întovărășiții, muncitorii agricoli din G.A.S. și țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie sprijiniți și învățați să folosească metoda de legare rapidă a snopilor, metodă cu ajutorul căreia 3 oameni pot lega într-o singură zi mii de snopi.

Cum anume se lucrează la legatul snopilor după această metodă?

Unul din membrii echipei întinde din loc în loc, de-a lungul brazdei, legătorile, al doilea așază de-a curmezișul legătorii o anumită cantitate de recoltă (cît poate lua cu ambele mîini), ia ... treilea leagă

propriu-zis snopul ce i-a fost pregătit.

Deoarece în primele ore ale dimineții paiele sînt mai moi și nu se rup cînd sînt făcute legători, iar boabele din spice nu se scutură cu ușurință, e recomandat ca toți membrii echipei să confecționeze un număr mare de legători pentru ca, din moment ce încep lucrul, să-l poată continua fără întrerupere.

In timpul amiezii și după-amiază, cînd paiele de grîu sînt foarte uscate, iar boabele se scutură cu ușurință din spice, este bine ca legătorile să fie făcute din rogoz, păpuriș verde etc., care se găsesc pe marginea bălților sau pîraielor.

Primii doi membri ai echipei, îndată ce au pășit în lanul cosit, încep legatul de la prima brazdă.

Primul membru al echipei, în cazul cînd legătorile n-au fost dinainte pregătite, ia din brazda cosită un mănunchi de grîu, apucîndu-l de sub spice și-l împarte în două părți egale. Apoi, pune repede cele două jumătăți una peste alta în formă de cruce. Jumătatea din mîna dreaptă trebuie să fie așezată neapărat deasupra. Cu două degete de la mîna dreaptă încovoaie capătul mai apropiat de spice și înfășoară cu el jumătatea mănunchiului de paie pe care-l ține cu dreapta. Cel de al doilea capăt îl trece peste cealaltă jumătate a mănunchiului, înfășurîndu-l, și astfel legătoarea este gata. El întinde apoi legătorile pe pămînt, în apropierea brazdei, cam la doi pași una de alta.

Cel de al doilea muncitor așază de-a curmezișul legătorii brațul de grîu luat din brazdă, avînd grijă ca legătoarea să vină cam la jumătatea paielor. Mănunchiurile de grîu puse pe legători trebuie astfel potrivite încît snopii să fie egali în ce privește cantitatea.

Al treilea muncitor, care este legătorul propriu-zis, se apropie de mijlocul snopului ce trebuie legat, se apleacă și cu amîndouă mîinile prinde capetele legătorii, care se află la picioarele lui. Infășoară snopul și răsucește repede capetele legătorii făcîndu-le nod, iar apoi le introduce sub legătoare. Spicele neprinse bine de către legătoare se adună cu mîinile și se trag spre vîrful snopului, introducîndu-se de asemenea sub legătoare.

După terminarea acestei operații, el trece să lege snopul următor.

Pentru ridicarea productivității muncii

Secerișul și dezmiriștitul pot fi mult grăbite prin folosirea cu pricepere a cuplurilor de mașini. In afara cuplurilor obișnuite de cîte 2 secerători-legători, mecanizatorii din unele S.M.T.-uri și G.A.S.-uri folosesc cu succes și agregate complexe alcătuite dintr-o secerătoare-legătoare, greblă mecanică și polidisc. Cu ajutorul acestui agregat complex, care este acționat de un singur tractor, se pot executa trei lucrări deodată: secerișul, strîngerea spicelor rămase pe miriște și dezmiriștitul. Mecanizatorii de la S.M.T. Gottlob, regiunea Arad, S.M.T. Babadag, regiunea Constanța, G.A.S. Jimbolia, regiunea Timișoara etc., au recoltat și dezmiriștit, cu ajutorul unor asemenea agregate, suprafețe însemnate într-un timp scurt.

Prin folosirea acestui agregat, în primul rînd se utilizează întreaga forță de lucru a tractorului. In al doilea rînd, se eliberează un tractor, care poate fi folosit exclusiv la dezmiriștit sau treieriș. In al treilea rînd, se realizează o mare economie de combustibil, iar productivitatea muncii crește simțitor, ceea ce duce la grăbirea lucrărilor.

Din experiența căpătată pînă acum în folosirea acestui agregat, s-a constatat că grebla mecanică trebuie să fie agățată de avantren astfel încît să lucreze cu cel puțin 1—1,5 m în spatele dezmiriștitorului, pentru ca întoarcerile la capete să se poată face cu ușurință.

Iată, pe scurt, cum se organizează lucrul cu acest agregat: înainte de a intra cu cuplul în brazdă, terenul ce va fi recoltat trebuie parcelat în parcele de forme cît mai regulate, de preferință dreptunghiulare.

Pentru a intra în lucru cu acest agregat complex, este necesar — de altfel ca și la folosirea combinei — să fie secerate mai dinainte colțurile parcelei pentru a nu rămîne porțiuni nesecerate care să fie apoi călcate de polidisc.

Cuplul de secerătoare-legătoare, greblă mecanică și polidisc lucrează astfel: la prima brazdă, intră în lucru numai secerătoarea-legătoare și grebla mecanică. Incepînd cu a doua brazdă, intră în lucru și polidiscul care execută dezmiriștitul pe porțiunea de teren secerată în tura anterioară.

Oamenii care deservesc agregatul vor avea grijă ca, îndată ce grebla mecanică a lăsat greblătura pe miriște, să o lege în snopi, folosind pentru aceasta sfoară de legat. Snopii vor fi așezați apoi în clăi (cruci) împreună cu snopii aruncați de către secerătoarea-legătoare. Clăile vor trebui bine clădite pentru a nu pătrunde prin ele apa provenită din ploi.

Acolo unde cerealele sînt culcate de vînturi și ploi, este necesar ca secerătorilor-legători să li se monteze dispozitive speciale, care ajută la ridicarea cerealelor aplecate. Păioasele căzute se vor recolta mergîndu-se cu secerătorile-legători în direcția opusă căderii. Se interzice cu desăvîrșire mersul mașinii în direcția în care sînt căzute plantele. Pe suprafețele cu cereale mult culcate la pămînt sau prea încurcate, nu trebuie să se intre cu secerătoarea-legătoare. Pe aceste porțiuni, recoltarea se poate face în bune condiții numai cu secera sau coasa împiedicată (cu hreapca).

Lucrări în sectorul viticol

Măsuri pentru combaterea manei la vița de vie

De cîteva zile, stațiunea de avertizare din Valea Călugărească a anunțat că, datorită ploilor căzute în prima jumătate a lunii iulie a.c. și a temperaturii de peste 12 grade, în podgoriile din raza sa de activitate există pericolul ca vița de vie să fie atacată de mană.

Pentru a preîntîmpina atacul manei, stațiunea de avertizare a recomandat să se înceapă îndată al cincilea stropit al viței de vie cu zeamă bordeleză. Stropirea să se facă cu o concentrație de 0,75 la sută, iar pentru ca zeama bordeleză să nu poată fi spălată ușor de pe frunze de către ploi, se vor adăuga, la 100 litri de zeamă, 120—150 gr. de alaun (piatră acră).

Secția agricolă a raionului Ploești, prin tehnicienii de la punctele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare, a difuzat de urgență recomandările stațiunii de avertizare tuturor podgorenilor și a luat măsuri tehnico-organizatorice pentru începerea imediată a celui de al 5-lea stropit.

Primii care au început această importantă lucrare au fost muncitorii de la gospodăria de stat Valea Călugărească. In numai 2 zile, ei au stropit 865 ha de vie. In fiecare zi, în viile gospodăriei se lucrează cu 1.500 pînă la 1.600 pompe de stropit.

Cu o deosebită atenție urmăresc tehnicienii viticoli de la această gospodărie apariția făinării (oidium-ului), care, în urma timpului umed și călduros, poate apare și se poate dezvolta. Pentru combaterea acestei boli, conducerea gospodăriei s-a îngrijit de procurarea unei cantități însemnate de praf de sulf, precum și de repararea aparatelor de prăfuit.

Exemplul muncitorilor de la G.A.S. Valea Călugărească a fost urmat de marea majoritate a podgorenilor din împrejurimi, care efectuează fără întîrziere cel de al 5-lea stropit.

Ion Grețeanu
corespondent

Pentru o recoltă bogată de struguri

Dornici de a obține o producție mărită de struguri la ha, țăranii muncitori din raionul Panciu muncesc cu mult elan la întreținerea în cele mai bune condiții a culturii viței de vie.

Ploile abundente căzute în ultimul timp au favorizat creșterea buruienilor, ceea ce a impus ca podgorenii să grăbească efectuarea prașilei a II-a și să înceapă pe alocuri prașila a III-a în vii. Pînă acum cîteva zile, în raionul Panciu s-a și executat prașila a II-a pe o suprafață de peste 6.000 ha, iar prașila a III-a pe o suprafață de 549 ha de vie.

De asemenea, știind că eficacitatea stropirilor depinde în mare măsură și de felul cum sînt făcute lucrările de copilit, legat și cîrnit, în acest raion s-a terminat legatul al III-lea, iar copilitul și cîrnitul s-a făcut pe însemnate suprafețe.

O deosebită atenție acordă podgorenii din acest raion stropirii viilor. Urmînd întocmai indicațiile stațiunii de avertizare a manei din Panciu, viticultorii au terminat în întregime al 4-lea stropit și au început cel de al cincilea.

Fruntași la îngrijirea viilor sînt țăranii muncitori din comunele Fitionești, Gagești, Panciu, Diocheți și Străoane.

Ion Bratu
corespondent

Întreținerea culturilor după cerințele agrotehnice — mijloc important pentru obținerea de recolte bogate

Pe întreg cuprinsul țării, oamenii muncii de la sate își intețesc eforturile pentru a strînge la vreme și fără pierderi recolta de cereale păioase din acest an. Ar fi însă o mare greșală dacă în această perioadă, hotărîtoare pentru soarta recoltei din acest an, s-ar neglija lucrările de întreținere a culturilor prășitoare. Ploile căzute în ultimul timp pe aproape întreg cuprinsul țării au favorizat creșterea buruienilor și formarea crustei în lanurile de porumb, floarea-soarelui, bumbac, sfeclă de zahăr, cartofi și altele. Față de această situație, oamenii muncii de pe ogoare au datoria patriotică ca o dată cu executarea muncilor de strîngere a recoltei de cereale păioase să continue lucrările de întreținere a culturilor prășitoare, pentru a asigura astfel obținerea unor producții sporite la toate culturile. Muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie să-și organizeze în așa fel muncile în această perioadă, încît, fără a tărăgăna lucrările de strîngere a recoltei, să facă și cea de a treia și chiar a patra prașilă la porumb, cel puțin patru prașile la cartofi și sfecla de zahăr și cel puțin cinci la bumbac. Totodată, este bine să se facă pe suprafețe cît mai întinse polenizarea suplimentară artificială la floarea-soarelui și porumb, aceasta fiind o importantă metodă agrotehnică prin care se asigură sporirea producției agricole la hectar.

Sarcini de mare răspundere revin în această perioadă organelor agricole și de stat. Activiștii sfaturilor populare, inginerii și tehnicienii agronomi, au datoria de cinste de a fi permanent în mijlocul țăranilor muncitori pentru a-i îndemna să grăbească strîngerea recoltei, fără să neglijeze lucrările de întreținere a culturilor prășitoare. Trebuie să li se explice țăranilor muncitori că de executarea la timp și bine a prășitului depinde în mare măsură dobîndirea unor recolte bogate în acest an.

Cînd există nepăsare față de soarta culturilor prășitoare

In cele mai multe din comunele raionului Mihăilești, regiunea București, ca, de pildă Grădinari, Domnești, Dărăști, Singureni, datorită faptului că organele agricole și de stat au dat toată atenția îndrumării și mobilizării țăranilor muncitori pentru a executa la timp și bine cea mai importantă lucrare de întreținere a porumbului — prășitul — s-au obținut rezultate frumoase. Astfel, în comuna Grădinari, s-a terminat în întregime prașila a II-a la porumb, iar prașila a III-a a fost executată, pînă acum cîteva zile, în proporție de aproape 50 la sută. Bune sînt rezultatele dobîndite și în comunele Domnești și Singureni, unde prașila I a fost executată pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, s-a efectuat 96,72 la sută din prașila a II-a și 45,8 la suta din prașila a III-a. Situații la fel de bune există și în comunele Dărăști, Gorneni și altele.

In dobîndirea acestor succese, un rol însemnat l-au avut inginerii și tehnicienii agricoli Vasile Filote de la punctul agricol Dărăști, Ivan Dumitru de la Gorneni, Nina Popovici de la Grădinari și alții.

Sînt însă în raionul Mihăilești unele comune, ca Letca Nouă, Letca Veche, Rușii lui Asan, Vîrteju și altele, în care, deși au existat și există suficiente posibilități ca lucrările de întreținere a culturilor să se desfășoare în bune condiții, prașila a II-a la porumb nu s-a efectuat decît pe suprafețe foarte mici. O mare vină pentru această rămînere în urmă o poartă organele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare din comunele respective, care nu s-au preocupat de îndrumarea țăranilor muncitori pentru ca pînă la începerea recoltatului să se execute un volum cît mai mare de lucrări de întreținere a culturilor. De asemenea aceste organe nu s-au îngrijit ca să organizeze munca în așa fel, încît, o dată cu recoltarea, să se continue, pe cît posibil, și prășitul culturilor.

Din această cauză, în comuna Vîrteju, de pildă, abia s-a executat prașila I — și nici aceasta pe întreaga suprafață cultivată cu porumb — și o mică parte din prașila a II-a. Președintele sfatului popular, tov. Constantin Bîscoveanu, și ceilalți tovarăși din comitetul executiv al sfatului nu par de loc îngrijorați de situația în care se află culturile prășitoare. De altfel, tovarășii din conducerea sfatului nici nu cunosc măcar situația exactă în ce privește întreținerea culturilor.

Dar ceea ce este și mai grav e faptul că în această comună se aplică pe scară largă metodele învechite și dăunătoare — rărițatul și mușuroitul porumbului. Peste 80 la sută din producătorii agricoli din Vîrteju practică încă aceste obiceiuri. Și aceasta datorită faptului că nici tovarășii din conducerea sfatului popular și nici agentul agricol nu i-au lămurit asupra pagubelor mari pe care le aduc rărițatul și mușuroitul porumbului. In primăvara acestui an, nu s-a organizat în Vîrteju nici o consfătuire în care să li se arate țăranilor muncitori de ce nu trebuie folosită rarița și care sînt foloasele prașilelor repetate la porumb. Așa se explică de ce în această comună numai 8 rarițe au fost transformate în prășitori. Surprinzător este și faptul ca agentul agricol al comunei, Petre Ciobotaru, în loc să combată această metodă păgubitoare, susține că aplicarea ei este de folos țăranilor muncitori.

O mare parte din vină pentru rămînerea în urmă a prășitului și folosirea metodelor înapoiate la întreținerea culturilor o poartă și tov. Erofei Tăutu, tehnicianul agricol de la punctul agricol Slobozia-Vîrteju. Tov. Tăutu a dat o atenție deosebită îndrumării colectiviștilor din Vîrteju-Neíliu și, ca urmare, la această gospodărie agricolă colectivă, culturile în mare parte sînt bine întreținute. El a neglijat însă aproape complet îndrumarea țăranilor muncitori din sectorul individual.

Pentru ca țăranii muncitori din Vîrteju să dobîndească recolte sporite de porumb la hectar, este nevoie să se grăbească ritmul lucrărilor de întreținere. Comitetul executiv al sfatului popular și tehnicienii agricoli au datoria să organizeze în așa fel munca, să repartizeze în așa fel forțele, încît, fără a se încetini nici un moment strîngerea recoltei, să se continue prășitul culturilor. Pentru aceasta, este necesar să fie desfășurată o largă muncă de îndrumare și mobilizare a țăranilor muncitori. Fiecărui țăran muncitor să i se explice limpede și concret că neexecutarea prășitului sau tărăgănarea lui nu-i poate aduce decît pagube.

GHEORGHE JANGOCIU

Peste 9.600 de hectare prășite pentru a treia oară în raionul Săcueni

Ploile abundente căzute în ultimele luni au favorizat mult creșterea buruienilor. Pentru a înlătura pericolul compromiterii culturilor de porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și altele, inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a sfatului popular raional Săcueni (șef secție Gh. Nycki, tehnician șef Traian Orha) și de la punctele agricole, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare comunale din acest raion, au luat grabnice măsuri pentru mobilizarea țărănimii muncitoare la munca de întreținere a culturilor. Ca urmare a acestei acțiuni, ritmul executării prașilelor în raionul Săcueni a fost grăbit. Pînă acum, s-au executat sută la sută prașila I și a II-a la toate culturile, iar prașila a III-a pe o suprafață de 9.660 ha, din cele 12.071 ha cultivate cu porumb, floarea-soarelui, cartofi și sfeclă de zahăr. Executarea prașilelor necesare la timpul potrivit a creat plantelor condiții bune de dezvoltare. Astăzi, pe ogoarele raionului Săcueni, culturile sînt mult mai frumoase decît în raioanele vecine Oradea și Marghita, unde există încă însemnate suprafețe neprășite pentru a doua oară.

In muncile de întreținere a culturilor prășitoare, fruntași sînt țăranii muncitori din comunele Șilindru, Galoș-Petreu, Cheșereu, Cherechiu, colectiviștii din Curtuișeni, Sînicolaul de Munte, Galoș-Petreu și întovărășiții din Sînîob, Șilindru, Săcueni etc., care au executat prașila a III-a în proporție de sută la sută la toate culturile prășitoare. De asemenea, unii țărani muncitori, cum sînt Vados Iosif, Csorba Adalbert din comuna Cherechiu, Doman Ludovic din Tîrgușor, fruntașul recoltelor bogate Balazs Vasile din Săcueni și alții, au început prașila a IV-a la porumb.

Prin prășirea culturilor la timp și ori de cîte ori este necesar, țăranii muncitori, colectiviștii și întovărășiții din raionul Săcueni luptă pentru îndeplinirea și depășirea angajamentului luat de a realiza o recoltă medie pe raion de 3.000 kg de porumb boabe la hectar.

V. CAZACU

Muncă rodnică

In vederea obținerii unei producții medii de cel puțin 5.200 kg de orez la hectar, cultivatorii din regiunea Craiova acordă o mare atenție lucrărilor de întreținere a acestei plante. Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Tîmburești, raionul Gura Jiului, de pildă, au plivit pentru a doua oară în întregime culturile de orez.

De asemenea membrii întovărășirilor agricole și ai asociațiilor de producție agricolă pentru cultivarea orezului din comunele Rojiștea, Mîrșani, Toascu și Bratovoești, au terminat de plivit pentru a doua oară culturile de orez. Pînă acum cîteva zile, în întreaga regiune Craiova s-a făcut plivitul al doilea la orez pe o suprafață de peste 700 ha.

Cu mult interes lucrează cultivatorii din regiunea Craiova și la întreținerea bumbacului. Gospodăriile de stat din Calafat, Poiana Mare, Piscu Vechi, Corabia, Segarcea și alte gospodării agricole unde se cultivă bumbac au început cea de a treia prașilă. Gospodăriile agricole colective au prășit pînă la 16 iulie a.c. peste 400 ha cu bumbac din cele 760 ha însămînțate. In întreaga regiune s-au prășit pentru a treia oară aproape 19.000 ha. Numai în raionul Gura Jiului s-a terminat prașila a treia pe 6.702 ha cultivate cu bumbac.

Gh. Bălan
corespondent

Tribuna agronomului

Aplicarea metodelor înaintate de lucru — preocuparea noastră de seamă

VASILE MARINESCU
inginer agronom șef. S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța

In cei aproape 7 ani care au trecut de la înființarea stațiunii noastre, harnicii noștri mecanizatori au luptat din răsputeri pentru a ajuta țăranilor muncitori să smulgă rodnicului pămînt dobrogean recolte cît mai bogate, folosind în acest scop ca aliați puternici metodele înaintate de muncă.

In stațiunea noastră, pentru cei mai mulți mecanizatori aplicarea metodelor înaintate de lucru cu mașinile nu mai este un secret. Să luăm de pildă, metoda graficului orar. Ea a fost pusă în practică pentru prima dată la noi în țară în anul 1951, de un mecanizator din stațiunea noastră, șeful de brigadă Ion Trandafir. Rezultatele obținute au fost din cele mai bune. Lucrînd după metoda graficului orar, brigada sa a reușit în campania din toamna acelui an să-și depășească planul cu 151 la sută. De atunci, folosirea graficului orar atît la arături, însămînțări, dezmiriștit, cît și la treieriș, s-a răspîndit cu repeziciune în rîndul mecanizatorilor noștri.

In campania de primăvară a acestui an, numeroși tractoriști, folosind graficul orar, și-au depășit cu mult normele de lucru și au executat totodată lucrările la timp și în bune condiții. Dintre cei mai pricepuți în aplicarea metodei s-au dovedit tractoriștii Geantemir Fichiret și Cerviș Marin, care și-au îndeplinit planul pe campanie în procent de 420 la sută. Acum, metoda graficului orar este folosită de 8 brigăzi de tractoare din cele 15 existente.

In stațiunea noastră, în afară de graficul orar, folosirea diferitelor cupluri și agregate complexe de mașini, stă, de asemenea, la loc de frunte. In condițiile de climă caracteristice regiunii noastre și îndeosebi cînd muncile agricole se cer a fi rapid făcute — ele sînt un ajutor de mare preț pentru mecanizatori. Noi am putut grăbi executarea arăturilor și însămînțărilor în primăvara aceasta și datorită faptului că am folosit 6 cupluri de cîte două semănători, 10 pluguri „Ilie Pintilie" la care s-a adaptat cea de a patra trupiță, precum și patru agregate formate din semănătoare, cultivator și cîmp de grape. Cele mai bune rezultate le-a obținut brigada a opta condusă de Cristache Soceanu, care lucrînd cu astfel de cupluri și agregate pe tarlalele G.A.C.-ului din comuna Osmancea, a terminat însămînțările cu 6 zile înainte de termenul fixat.

La întreținerea culturilor, am folosit, pentru prima dată anul acesta, două cupluri formate fiecare din două cultivatoare C.U.T. 21. Tractoriștii Dumitru Dude și Tudor Gheorghe, care au lucrat cu ele, au realizat zilnic între 20—22 ha.

Invățînd din experiența din anul trecut, am pregătit, pentru a strînge recolta din acest an la timp și fără pierderi, trei cupluri formate din două secerători-legători și 12 cupluri de secerători simple. Cu unele din aceste cupluri am și început să lucrăm la seceratul orzului și grîului de toamnă. Tractoristul Constantin Grecu, spre exemplu, lucrînd pe tarlalele G.A.C. „Hristo Botev" cu două secerători-legători cuplate, recoltează zilnic pînă la 12 hectare în loc de 6,8.

Cum am procedat noi de am reușit ca aceste metode să fie cunoscute și aplicate de cît mai mulți mecanizatori? Cum a muncit colectivul nostru de conducere pentru ca ele să fie extinse pe scară cît mai largă? De la bun început, trebuie spus că atît eu, cît și tovarășul director Gheorghe Țibuleac, și tov. mecanic șef Ion Erhan, am căutat să cunoaștem temeinic în ce constă metoda respectivă și felul cum se poate aplica. Pentru aceasta, nu ne-am mulțumit numai cu indicațiile și instrucțiunile trimise de Direcția generală S.M.T., care instrucțiuni, desigur, nu puteau cuprinde totul, ci am studiat și literatura noastră de specialitate și pe cea sovietică. De asemenea, în timpul școlarizării de iarnă, prin lecțiile ținute, ne-am străduit să ridicăm nivelul profesional al mecanizatorilor. Pregătirea teoretică am îmbinat-o cu cea practică prin demonstrațiile pe care le-am organizat chiar în cadrul stațiunii noastre la începutul fiecărei campanii. La aceste demonstrații practice, cei mai pricepuți tractoriști au explicat pe înțelesul tuturor modul de lucru, felul cum se alcătuiesc cuplurile, agregatele și altele.

Intrecerea socialistă constituie, de asemenea, un mijloc însemnat prin care colectivul nostru de conducere a căutat să răspîndească cît mai mult în rîndurile mecanizatorilor metodele înaintate. Ea este îndeaproape urmărită, iar rezultatele ei cît mai mult popularizate. In această acțiune, cu deosebită rîvnă și cu mult suflet muncesc secretarul organizației de bază, tov. Cosma Mitran, precum și tovarășul Gane Zaharia, președintele comitetului nostru de întreprindere. In timpul campaniilor, noi am căutat să stimulăm inițiativa creatoare a unor tractoriști fruntași, popularizîndu-i prin foaia volantă decadală la gazeta de perete, folosind fiecare consfătuire de producție pentru ca exemplul lor să fie cunoscut și urmat de cît mai mulți mecanizatori.

Vorbind despre rezultatele pe care le-a dobîndit stațiunea noastră folosind pe scară largă metodele înaintate de muncă, nu pot să trec cu vederea faptul că aceasta a dus la realizarea de însemnate economii, la reducerea prețului de cost. Voi da numai un singur exemplu. In anul 1953, economiile de carburanți, lubrefianți, precum și cele rezultate din buna gospodărire a unor brigăzi, s-au ridicat la suma de 499.842 lei. Aceasta a făcut ca prețul de cost per hantru să scadă de la 99,76 lei, la 94,03 lei. Anul acesta, noi luptăm să realizăm economii și mai mari și să reducem prețul de cost și mai mult.

Mecanizatorii stațiunii noastre dau acum bătălia strîngerii recoltei din acest an. Numeroși tractoriști desfășoară lucrările agricole sub lozinca „Să realizăm anual cu fiecare tractor 1.000 de hantri". Printre cei care sînt în fruntea acestei acțiuni, se numără tractoriștii Vasile Velicu, care a realizat în acest an peste 360 de hantri, Constantin Grecu cu 311 hantri, Ion Cioinan și alții. Combinerii noștri de asemenea luptă ca să poată strînge zilnic cu combina 20 de tone de cereale. Astfel, zilele trecute, combinerul nostru fruntaș Mircea Aldescu a recoltat cu combina 22.000 kg într-o singură zi.

Folosind pe scară largă metodele înaintate de lucru, noi vom reuși negreșit să strîngem la timp și fără pierderi roadele acestui an și să punem totodată baze trainice recoltelor anului viitor.

Mai multă atenție recoltării fînului în raionul Ceahlău

Cu toate greutățile întîmpinate din cauza ploilor destul de abundente din anul acesta, țăranii muncitori din comuna Tulgheș, raionul Ceahlău, folosesc fiecare zi și oră bună de lucru pentru recoltarea fînului.

Pînă în ziua de 14 iulie, în această comună s-a reușit să se recolteze peste 40 ha, o parte din acest fîn fiind de acum uscat și depozitat în poduri sau în stoguri bine vîrfuite, pentru ca apa să nu-l poată pătrunde. Un exemplu grăitor în această privință au dat țăranii muncitori Gheorghe Citirigă din satul Tulgheș, Leopold Iosif din satul Recea, Tomas Sara Dionisie din satul Hagota, Ștefan Doca din satul Putna și mulți alții, care au recoltat și strîns fînul de pe însemnate suprafețe.

Pentru obținerea acestor rezultate, țăranii muncitori din comuna Tulgheș au avut mult de luptat cu timpul neprielnic uscării, strîngerii și depozitării furajelor naturale. Pentru a grăbi uscarea, ei au împrăștiat fînul pe întreg terenul cosit, ceea ce a permis ca apa să se scurgă mai ușor și mai repede, iar iarba să se usuce. Apoi, pe măsură ce fînul de pe unele porțiuni de teren a început să se zvînte, a fost pus pe prepelegi pînă la uscarea definitivă. In felul acesta, cei din Tulgheș au reușit să nu întîrzie cu strînsul fînului, creînd totodată posibilitatea ca, pînă la toamnă, de pe terenurile de la poalele munților, să se mai scoată încă o recoltă de fîn (otava).

Dacă în comuna Tulgheș s-au înregistrat unele rezultate destul de bune, nu același lucru se poate spune despre alte comune din raion, cum ar fi comuna Bistricioara, Ceahlău și altele.

De pildă, în comuna Bistricioara, pînă în ziua de 14 iulie nu se recoltaseră decît vreo cîteva hectare de fîn, deși condițiile climatice și posibilitățile locale sînt asemănătoare cu cele din comuna Tulgheș. Această situație se datorește în mare parte faptului că în comuna Bistricioara există o totală nepăsare față de recoltarea fînului atît din partea comitetului executiv al sfatului popular (președinte Constantin Ceia), cît și din partea organelor agricole din comună (agent agricol Constantin C. Maftei și zootehnistul punctului agricol Constantin Marcoci).

Acești tovarăși nu se preocupă nici să sprijine cu îndrumări practice pe țăranii muncitori, arătîndu-le de ce trebuie să recolteze fînul atunci cînd a început să înflorească și nici măcar nu se îngrijesc ca cele 31 ha cu fîn de pe lotul zootehnic să fie cosite, cu toate că perioada optimă de recoltare a ierbii e pe sfîrșite. O dovadă grăitoare a faptului că acești tovarăși subapreciază importanța pe care o are recoltarea la timp a fînului este că ei nici nu știau că și în comuna lor a început cositul.

Destul de prost cu recoltarea fînului stă și comuna Ceahlău. Din cele 1.187 ha de fînețe, pînă în ziua de 14 iulie au fost cosite doar 2 hectare. Atît președintele comitetului executiv, Gheorghe Baltog, cît și tehnicianul de la punctul agricol din această comună, manifestă un total dezinteres față de strîngerea fînului natural. Ei socotesc juste afirmațiile unor țărani muncitori care susțin că fînul nu trebuie cosit imediat după înflorire, ci trebuie lăsat pînă se coace bine și să se recolteze abia în jurul datei de 15 august, fiindcă „așa au apucat ei din moși-strămoși". Ei nu-și dau seama că, recoltat tîrziu, fînul își pierde aproape complet valoarea nutritivă.

Intîrzierea recoltării fînului, precum și nefolosirea la maximum de către toți țăranii muncitori a fiecărei zile bune de lucru pentru cositul și strînsul fînului, se datorește în mare măsură și inginerilor și tehnicienilor de la secția agricolă a raionului Ceahlău. In loc ca tovarășii ingineri și tehnicieni de la raion și cei de la punctele agricole comunale să fie adevărați educatori și îndrumători ai țăranilor muncitori, arătîndu-le și explicîndu-le acestora în mod practic termenele optime de recoltare a fînețelor naturale, ei se mulțumesc — atunci cînd trec prin comune — să înregistreze situația existentă și pleacă mai departe.

Așa procedează tov. ingineră zootehnista Magda Lăpușneanu sau tov. Vladimir Arnăutu, referent cu baza furajeră, care, atunci cînd merg pe teren, nu se interesează de situația strînsului fînului, deși acesta constituie singura sursă principală în raionul Ceahlău pentru asigurarea hranei animalelor pe timp de iarnă. Faptul că în întreg raionul Ceahlău au fost recoltate pînă la 15 iulie a.c. numai 200 ha din cele peste 15.000 ha de fînețe, trebuie să-i dea mult de gîndit și tov. Cezar Ștefănescu, șeful secției agricole raionale.

In fața acestor fapte, este necesar ca organele agricole de la raion și cele de la punctele agricole, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, să ducă o susținută muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori din raionul Ceahlău, îndrumîndu-i să grăbească cositul și strînsul fînului. Luînd drept exemplu felul cum țăranii muncitori din comuna Tulgheș se preocupă de recoltarea la timp a fînului, toți țăranii muncitori din acest raion au datoria să nu piardă nici o zi bună de lucru, pentru ca, într-un termen cît mai scurt, să poată recolta întreaga suprafață de fînețe naturale existente în raionul Ceahlău.

I. GHEORGHIU

Printr-o bună planificare și organizare a muncii, toate lucrările agricole pot fi executate la vreme

Ogoarele gospodăriei noastre colective „Grivița Roșie" se întind pe un larg teritoriu în jurul comunei Insurăței din regiunea Galați. Adesea, ne uităm cu mîndrie la întinsele lanuri de grîu, porumb și floarea-soarelui care promit să dea anul acesta o recoltă bogată.

Obținerea unor recolte bogate cere însă din partea colectiviștilor o muncă îndîrjită și de bună calitate. Lucrările agricole din primăvara și vara acestui an se fac la noi în condiții destul de grele. Primăvara tîrzie și ploile au îngreunat atît lucrările de întreținere a culturilor prășitoare, cît și muncile de recoltare a păioaselor, împiedicînd în mare măsură folosirea mijloacelor mecanizate. Mai trebuie să amintesc faptul că acum cîteva luni nu stăteam prea bine nici în privința participării la lucru a colectiviștilor.

Consiliul de conducere al gospodăriei colective „Grivița Roșie", sprijinit de brigadierii și colectiviștii fruntași, a căutat, înainte de toate, să mobilizeze un număr cît mai mare de colectiviști pentru executarea lucrărilor agricole la zi. Mergînd din casă în casă, lămurind pe fiecare colectivist în parte, noi am reușit să avem la lucru în ultimele 2-3 luni zilnic aproximativ 560 de colectiviști, față de 135 cîți veneau înainte. Consider ca un lucru bun și faptul că peste 40 la sută din cei care vin la lucru sînt colectiviste.

O dată asigurate brațele de muncă necesare, prima grijă a noastră a fost să planificăm cît mai bine lucrările, ca să putem executa în același timp muncile necesare în toate sectoarele și la toate culturile agricole. Pentru aceasta, noi am alcătuit la timp un plan operativ de lucru pe gospodărie pentru campania de vară. Planul acesta nu putea să prevadă însă în amănunt treburile pe care noi le avem de făcut în fiecare zi în diferitele sectoare de producție ale gospodăriei. De aceea, alături de planul de campanie, noi întocmim în fiecare seară și planul lucrărilor ce trebuie executate în ziua următoare.

Aș vrea să descriu pe scurt în acest articol felul cum am organizat noi diferitele lucrări agricole în luna iunie și în primele 15 zile ale lunii iulie.

In gospodăria noastră, pe o suprafață de aproximativ 1.000 de hectare se cultivă porumb, bumbac, floarea-soarelui și alte plante prășitoare. Pentru dezvoltarea în bune condiții a acestor culturi, trebuie să efectuăm la timp lucrările de întreținere și în primul rînd prășitul. Cu ajutorul S.M.T. din Cioara-Doicești, care ne-a pus la dispoziție 4 tractoare universale, precum și 4 cultivatoare C.U.T., noi am executat în primele zile ale lunii iunie prima prașilă pe întreaga suprafață cultivată cu porumb. In curînd însă, ploile ne-au împiedicat să mai folosim tractoarele, ba au îngreunat chiar și folosirea atelajelor. De aceea, în a doua jumătate a lunii iunie și primele 7 zile ale lunii iulie, noi am mobilizat pentru lucrările de întreținere la prășitoare peste 300 de colectiviști adică 60 la sută din brațele disponibile. Tot în aceeași perioadă, 36 de colectiviști — cîte 4 din fiecare brigadă de cîmp — au efectuat prima coasă pe cele 138 ha cultivate cu lucernă.

In primele zile ale lunii iulie, lucrările agricole din gospodăria noastră au devenit mai numeroase. Grîul și orzul, cultivate pe o suprafață de aproape 800 ha, au dat în pîrgă și trebuia să începem de îndată și lucrările de recoltare, pentru a nu pierde nimic din rodul muncii noastre.

De aceea, la începutul lunii iulie, noi am împărțit efectivul brigăzilor, o parte continuînd să lucreze la prășit, iar cealaltă începînd muncile de recoltare a păioaselor. De exemplu, la 11 iulie, 188 de colectiviști recoltau grîul și orzul cu secerătorile-legători, secerătorile simple, secerile și coasele împiedicate. 51 legau recolta în snopi și peste 150 continuau prășitul porumbului. Așa am reușit noi să terminăm prașila a II-a la porumb, bumbac, floarea-soarelui, fasole și pepeni și să începem prașila a III-a la porumb și floarea-soarelui. Invingînd greutățile provocate de ploi, noi am recoltat pînă la 12 iulie păioasele pe 200 ha, din care 30 cu mijloace mecanice (secerători-legători și secerători simple) și 170 cu coasa împiedicată.

In ziua de 12 iulie, o ploaie puternică ne-a împiedicat să continuăm recoltatul, culcînd aproape o treime din păioasele ce rămăseseră nerecoltate. Unii colectiviști se îndoiau de faptul că, în asemenea împrejurări, recolta mai poate fi strînsă la timp. Dar majoritatea membrilor din gospodărie, în frunte cu comuniștii, erau hotărîți să nu se lase biruiți de vremea neprielnică, ci să lupte cu toate forțele pentru ca, în scurtă vreme, recolta să fie adunată și depozitată, astfel încît să nu se piardă nici un bob. De aceea, în dimineața zilei de 14 iulie, la propunerea consiliului de conducere, a avut loc o adunare generală fulger a colectiviștilor. Cu prilejul acestei adunări, s-au discutat măsurile ce trebuie luate pentru grăbirea lucrărilor de recoltare.

Colectiviști fruntași, cum sînt Solomon Păcală, Nicolae Chiriac și alții, au criticat pe cei care încă nu vin regulat la lucru. Colectivistul Dumitru Dulgheru s-a angajat să vină cu familia sa de 4 persoane în fiecare zi la lucrările de recoltare. In unanimitate, colectiviștii adunați au hotărît să folosească din plin fiecare ceas de lucru, ziua și noaptea, pentru a termina strînsul recoltei în cel mai scurt timp.

In cursul aceleeași zile — 14 iulie — pe pămînturile gospodăriei noastre colective se putea vedea un adevărat furnicar de oameni. Așa cum s-a hotărît în adunarea generală fulger, colectiviștii vor executa zilele acestea cositul zilnic a 70 hectare grîu, față de 48 ha cît aveau planificat. Fruntașe în muncă continuă să fie în momentul de față brigăzile conduse de tov. Sandu Mirea și Stoica Antohi, brigada a IX-a. Tot fruntași se pot socoti și colectiviștii Vasile Z. Ion din brigada a VII-a, Stan Stomac din brigada I, Ștefan Milică și Luxandra Croitoru din brigada a III-a.

Așa folosim noi toate forțele la întreținerea culturilor și pentru grabnica strîngere a recoltei bogate din anul 1955.

RADU T. DUMITRU
președintele gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie", com. Insurăței, regiunea Galați

DIN ŢARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Planificarea în colhozul „Dimitrov"

MIHAIL KURTININ

Pînă acum doi ani, colhozul „Dimitrov" din raionul Kinghisepski era unul din colhozurile cele mai înapoiate din regiunea Leningrad. Atunci, comitetul raional de partid a recomandat colhoznicilor ca preşedinte al artelului lor pe Iurii Omelcienko, absolvent al facultăţii de ştiinţe economice a Universităţii de stat din Leningrad, care cunoştea bine problemele agriculturii.

Noul preşedinte s-a dovedit a fi un om energic şi chibzuit, un conducător care înţelege foarte bine că toate treburile artelului trebuie rezolvate împreună cu colhoznicii, că trebuie să se sfătuiască cît mai des cu ei şi să ţină seama de experienţa şi cunoştinţele lor, în munca de zi cu zi.

In prezent, colhozul „Dimitrov" este de nerecunoscut. Dintr-o gospodărie rămasă în urmă, el a devenit o gospodărie fruntaşă cu o înaltă rentabilitate. In decurs de doi ani, în acest colhoz producţia de lapte s-a triplat, recolta de cartofi a sporit de 5 ori etc. Realizările obţinute se datoresc în bună parte planificării cu pricepere a producţiei colhoznice.

— Planul de producţie determină întreaga viaţă a artelului — spune Iurii Omelcienko. La alcătuirea lui, noi ţinem seama de obligaţiile faţă de stat şi de satisfacerea necesităţilor membrilor colhozului. Artelul nostru este situat nu departe de Leningrad. Sarcina principală a lui este de a aproviziona pe locuitorii Leningradului cu legume, lapte, carne, cartofi.

— Este important faptul că în plan se ţine seama nu numai de sarcinile, ci şi de posibilităţile colhozului, — a adăugat agronomul Vasilieva.

In cadrul unei convorbiri, Iurii Omelcienko ne-a relatat unele amănunte ale planificării gospodăriei obşteşti.

— Inainte de a trece la elaborarea noului plan — a spus el — noi aruncăm o privire retrospectivă asupra felului în care au fost repartizate culturile anul trecut şi ce recolte s-au obţinut. Aceasta ne oferă posibilitatea de a ţine seama de greşelile făcute în trecut şi de a evita repetarea lor.

Planul prevede mărirea suprafeţelor de însămînţat pentru fiecare cultură şi cît să se producă la hectar, stabileşte numărul de vite la ferme, precum şi volumul producţiei-marfă de carne, lapte, ouă, lînă. Tot în plan se stabilesc, de asemenea, cheltuielile de muncă, adică cheltuiala de zile-muncă pentru producerea unei tone de cereale, legume, cartofi, carne şi alte produse. Planul mai prevede venitul total al colhozului, venitul fiecărei ramuri de producţie a gospodăriei în parte, venitul care va fi repartizat colhoznicilor, precum şi suma pentru retribuirea fiecărei zile-muncă prestată de aceştia.

In planul general de producţie se stabilesc după aceea sarcinile concrete pentru brigăzile de cîmp şi legumicole, precum şi pentru fermele zootehnice. In capitolul privitor la specialiştii în cultura plantelor de cîmp, se arată suprafaţa pe care trebuie s-o cultive, ce culturi trebuie să semene şi unde, ce recoltă trebuie să obţină. Crescătorii de vite primesc sarcini privind producţia de lapte, creşterea tineretului animal, producţia de lînă etc. Fiecărei brigăzi i se stabileşte, în conformitate cu volumul sarcinii încredinţate, şi numărul zilelor-muncă.

Inainte de a intra în vigoare, planul este aprobat de către adunarea generală a colhoznicilor. Membrii artelului discută fiecare articol din plan şi deseori fac unele adnotări. Faptul că artelurilor li s-a acordat dreptul de a hotărî ele însesi ce culturi şi pe ce suprafeţe să însămînţeze a constituit un stimulent puternic în activitatea colhoznicilor. Acest nou mod de planificare a deschis largi posibilităţi de dezvoltare continuă a ramurilor de producţie avantajoase din punct de vedere economic, pe care colhoznicii artelului „Dimitrov" nu au întîrziat să le folosească.

La discutarea planului pe anul 1955, preşedintele a prezentat adunării generale a colhozului un raport al activităţii economice din anul trecut şi a făcut propuneri asupra felului cum să fie folosite mai bine în viitor ogoarele colhoznice. După prezentarea raportului, a început discutarea planului. Mulgătoarea Nadejda Baikova nu a fost de acord cu părerea conducerii colhozului de a se însămînţa porumb pe o suprafaţă de numai 105 ha.

— Culturii de porumb trebuie să i se repartizeze o suprafaţă de cel puţin 150 ha — a spus ea. Porumbul este un nutreţ excelent şi costă mai puţin decît oricare altă cultură furajeră.

Justeţea spuselor ei a confirmat-o contabilul prin următoarele date: anul trecut, porumbul a dat (la hectar) 8560 de unităţi nutritive, orzul, 1200, iar cartoful, 4500. Pentru o zi-muncă cheltuită pe ogorul cultivat cu porumb, s-au obţinut 320 de unităţi nutritive, iar pe cel cultivat cu orz, numai 52 de unităţi nutritive.

Adunarea generală a hotărît extinderea suprafeţelor însămînţate cu porumb pînă la 185 ha., ceea ce va permite sporirea de 16 ori a producţiei de furaje.

In continuare, în adunare s-a discutat despre sporirea productivităţii şeptelului prin întărirea bazei furajere. Şi aci funcţionarii de la contabilitate au dat cifre, care constituie o mărturie a avantajelor pe care le prezintă cultivarea porumbului. Anul trecut, cireada colhozului era formată din 380 de vaci. Anul acesta, ea a crescut pînă la 400, iar în anul viitor, va atinge cifra de 450 de vaci.

Stabilind mărimea suprafeţelor însămînţate cu o cultură sau alta, stabilind normele productivităţii şeptelului la ferme şi sporul producţiei de carne şi lapte, colhoznicii au trecut la discutarea veniturilor pe care le poate obţine artelul lor dacă tot ceea ce este prevăzut în plan va fi îndeplinit.

Conducerea a prevăzut să sporească venitul artelului pînă la 6 milioane de ruble, adică cu peste 2 milioane mai mult faţă de anul trecut. A prevăzut, de asemenea, să mărească de o dată şi jumătate ori plata zilelor-muncă prestate de colhoznici.

Adunarea a aprobat aceste propuneri. Conducerea a fost însărcinată ca pe baza acestui plan, să întocmească grafice de muncă pentru brigăzi.

Discutarea tuturor problemelor importante ale artelului în cadrul adunării generale, contribuie la manifestarea iniţiativei creatoare a colhoznicilor. Ca o confirmare a acestui fapt, preşedintele colhozului, Iurii Omelcienko, ne-a spus următoarele:

După aprobarea planului de producţie, un grup de membri ai artelului agricol „Dimitrov" a luat parte la consfătuirea lucrătorilor în domeniul agriculturii din regiunile din nord-vestul ţării. La această consfătuire, a luat cuvîntul şi reprezentantul unui colhoz din R.S.S. Bielorusă şi a arătat că colhozul lor, care în trecut rămînea în urmă, a reuşit în decurs de patru ani să-şi sporească veniturile pînă la 7 milioane de ruble, în special pe seama culturii de cînepă. Intorcîndu-se acasă, membrii colhozului „Dimitrov" au povestit în cadrul unei adunări generale despre cele auzite la consfătuire. Ei au insistat să se introducă în plan cultivarea cînepei începînd încă din anul acesta. După o examinare amănunţită, adunarea a hotărît să se însămînţeze în acest an cu cînepă o suprafaţă de 100 ha.

— Foarte bine au procedat partidul şi guvernul, acordînd colhozurilor dreptul de a planifica ele înseşi dezvoltarea gospodăriilor lor — a spus Iurii Omelcienko în încheiere — aceasta va aduce mai multe bogăţii patriei noastre.

Pentru colhoznicii şi mecanizatorii de la S.M.T. care lucrează la o depărtare de 5—7 km de sat s-au construit pe cîmp case trainice şi clădiri de producţie, necesare. Acestea sînt aşa numitele tabere de cîmp. Specialiştii în culturile de cîmp locuiesc aici în tot timpul muncilor agricole.

In acest clişeu: una din casele de locuit ale taberii de cîmp din colhozul „Malakov".

In drum spre Geneva, delegaţia guvernamentală sovietică s-a oprit la Berlin

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 16 iulie a sosit la Berlin, în drum spre Geneva, delegaţia guvernamentală sovietică la conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri. Din delegaţie fac parte: N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi mareşalul Uniunii Sovietice, G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S.

Pe aeroportul Schönefeld din Berlin, delegaţia guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de Johannes Dieckmann, preşedintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane; Otto Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane; W. Stoph, O. Nuschke, L. Bolz, H. Loch şi P. Scholz, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al R.D. Germane; F. Ebert, primarul general al Marelui Berlin; H. Matern, K. Schirdewan şi F. Elsner, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G.; E. Correns, preşedintele Consiliului naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate; secretari ai C.C. al P.S.U.G., miniştri şi alte persoane oficiale, conducători ai partidelor democrate şi organizaţiilor de masă, precum şi reprezentanţi ai opiniei publice.

Delegaţia guvernamentală sovietică a fost întîmpinată şi de o delegaţie a oamenilor muncii.

Pe aeroportul pavoazat cu drapele de stat ale U.R.S.S. şi R.D. Germane, era aliniată o gardă de onoare a poliţiei populare şi s-au executat imnurile de stat ale Uniunii Sovietice şi R.D. Germane.

Conducătorul delegaţiei guvernamentale sovietice, N. A. Bulganin, a făcut pe aeroport următoarea declaraţie:

Dragi tovarăşi! Prieteni! Locuitori ai oraşului Berlin!

Din însărcinarea delegaţiei guvernamentale a Uniunii Sovietice, care pleacă la conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri, transmit salutul cordial al poporului sovietic şi al guvernului sovietic vouă, întregului popor german şi guvernului Republicii Democrate Germane. (Aplauze).

Delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice pleacă la Geneva însufleţită de dorinţa sinceră de a găsi mijloacele pentru slăbirea încordării şi restabilirea încrederii în relaţiile dintre state, de a căuta o cale pentru reglementarea problemelor internaţionale nerezolvate. Una din problemele care trebuie să constituie la conferinţă obiectul schimbului de păreri este problema restabilirii unităţii Germaniei. Poziţia Uniunii Sovietice în această problemă este bine cunoscută. Recent, ea a fost expusă în presă. Uniunea Sovietică a fost şi este pentru restabilirea unităţii Germaniei pe baze paşnice şi democrate. (Aplauze).

Delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice speră că apropiata conferinţă a şefilor guvernelor celor patru puteri, care, după cum considerăm noi are drept ţel principal slăbirea încordării internaţionale şi stabilirea încrederii necesare în relaţiile dintre state, va fi un pas important pe calea restabilirii unităţii unei Germanii independente, paşnice şi democrate. Delegaţia noastră este gata să facă tot ce depinde de ea pentru atingerea acestui ţel. (Aplauze furtunoase).

* * *

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 16 iulie, Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, a primit pe N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., mareşalul Uniunii Sovietice, G. K. Jukov, ministru al Apărării al U.R.S.S., care se află la Berlin în drum spre conferinţa de la Geneva.

In cadrul convorbirii, care s-a desfăşurat în spiritul unei prietenii cordiale, au fost atinse probleme legate de conferinţa de la Geneva, mai ales, problema germană. S-a stabilit un acord deplin în ce priveşte năzuinţa spre unificarea Germaniei pe baze paşnice şi democrate.

La convorbire au participat Lothar Bolz, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane, şi G. M. Puşkin, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în R. D. Germană.

* * *

BERLIN 17 (Agerpres). — In dimineaţa zilei de 17 iulie au părăsit Berlinul plecînd la Geneva preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, şeful delegaţiei guvernamentale sovietice la conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri; N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi mareşalul Uniunii Sovietice G. K. Jukov, ministru al Apărării al U.R.S.S. — membri ai delegaţiei.

Pe aeroportul Schönefeld din Berlin delegaţia guvernamentală sovietică a fost condusă de Johannes Dieckmann, preşedintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane; Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, W. Stoph, O. Nuschke, L. Bolz, H. Loch, P. Scholz, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri; F. Ebert, primarul general al Marelui Berlin; H. Matern, K. Schirdewan, F. Elsner, membri ai Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania; E. Correns, preşedintele Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate; secretari ai Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania; miniştri, membri ai conducerii partidelor democrate şi organizaţiilor de masă, precum şi reprezentanţi ai vieţii publice din Berlin.

Sosirea delegaţiei guvernamentale sovietice la Geneva

GENEVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 iulie, ora 9 dimineaţa (ora Europei centrale), N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şeful delegaţiei guvernamentale sovietice; N. S. Hruşciov, membru al prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi mareşalul Uniunii Sovietice G. K. Jukov, ministru al Apărării al U.R.S.S. — membri ai delegaţiei, au sosit la Geneva pentru a participa la conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri. Pe aerodromul Cointrin delegaţia a fost întîmpinată de M. Petitpierre, preşedintele Confederaţiei Elveţiene; A. Dominicco, şeful protocolului din Departamentul Politic al Elveţiei; F. Perrear, şeful guvernului Cantonului Geneva; L. Billy, primarul oraşului Geneva şi alte persoane oficiale. Delegaţia sovietică a fost întîmpinată de asemenea de P. Wilkinson, secretar general al secretariatului unit al conferinţei şefilor guvernelor celor patru puteri.

N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi G. K. Jukov au fost întîmpinaţi şi de V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi A. A. Gromiko, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., membri ai delegaţiei guvernamentale sovietice, care au sosit la Geneva anterior.

Cei sosiţi au fost întîmpinaţi de asemenea de şefii misiunilor diplomatice ale unor ţări acreditaţi în Elveţia, şefii unor delegaţii la sesiunea Consiliului Economic şi Social al O.N.U., care se desfăşoară în prezent la Geneva, numeroşi reprezentanţi ai presei elveţiene şi străine.

Aerodromul era împodobit cu steagurile de stat ale Uniunii Sovietice şi Confederaţiei Elveţiene. A fost aliniată o gardă de onoare. Orchestra a executat imnurile de stat ale Uniunii Sovietice şi Elveţiei.

Preşedintele Confederaţiei Elveţiene, M. Petitpierre şi şeful delegaţiei guvernamentale sovietice, N. A. Bulganin, au rostit cuvîntări de salut.

In cuvîntarea sa M. Petitpierre a declarat că este bucuros să-l salute pe N. A. Bulganin, care a sosit pentru prima oară în Elveţia şi şi-a exprimat speranţa că la conferinţă se va realiza un succes.

Declaraţia lui N. A. Bulganin făcută la sosirea la Geneva

Domnule preşedinte, domnilor,

In numele guvernului sovietic şi al poporului sovietic salut cordial poporul elveţian iubitor de pace şi pe locuitorii Genevei. Delegaţia sovietică, care a sosit în acest minunat oraş pentru a participa la conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri, este pătrunsă de dorinţa de a găsi împreună cu delegaţiile S.U.A., Angliei şi Franţei căile şi mijloacele de slăbire a încordării internaţionale şi de creare a unei atmosfere de încredere în relaţiile dintre state.

Conferinţa care se deschide mîine aci se află în centrul atenţiei întregii omeniri. Acest lucru nu este de mirare. Năzuinţa spre pace este cea mai puternică dorinţă a popoarelor din toate ţările, în a căror memorie mai sînt proaspete nenumăratele suferinţe provocate de războiul trecut. Iată de ce se pun mari speranţe în apropiata conferinţă. Popoarele din întreaga lume doresc fierbinte ca această conferinţă să ducă la slăbirea încordării internaţionale, la crearea unei atmosfere de încredere şi colaborare în relaţiile dintre state.

Nu ne îndoim că dacă toţi participanţii la conferinţă vor da dovadă de bunăvoinţă şi de năzuinţă sinceră spre realizarea acestui scop nobil, conferinţa de la Geneva îşi va încheia cu succes lucrările şi sute de milioane de oameni din întreaga lume vor răsufla uşuraţi.

Delegaţia sovietică consideră de datoria ei să folosească pînă la capăt condiţiile favorabile existente în prezent şi în ce o priveşte va face tot ce-i stă în putinţă pentru ca conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri să justifice speranţele puse în ea de milioanele de oameni din întreaga lume.

Conferinţa de la Geneva

Ieri au început la Geneva lucrările conferinţei şefilor guvernelor Franţei, Angliei, U.R.S.S. şi S.U.A. Pentru prima oară de la încetarea celui de al doilea război mondial, conducătorii celor patru puteri se întrunesc în jurul aceleeaşi mese pentru a dezbate la cel mai înalt nivel problemele care frămîntă azi întreaga lume, probleme de a căror rezolvare depinde slăbirea încordării internaţionale şi asigurarea păcii mondiale. Omenirea aşteaptă de la conferinţa conducătorilor celor patru puteri să găsească căile de rezolvare a unor asemenea probleme de importanţă primordială pentru menţinerea păcii, cum sînt: asigurarea securităţii europene prin crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa şi, în legătură cu aceasta, rezolvarea paşnică a problemei germane, reducerea înarmărilor şi interzicerea armelor atomice, normalizarea schimburilor comerciale şi culturale, reglementarea situaţiei în Extremul Orient şi restabilirea drepturilor Republicii Populare Chineze.

In aceste zile, Geneva, oraşul gazdă a multor şi importante conferinţe internaţionale, va fi din nou obiectul atenţiei întregii opinii mondiale. Spre deosebire de alte dăţi atenţia opiniei mondiale este însoţită de un interes deosebit şi mai ales de speranţa că această conferinţă va contribui la găsirea căilor ce duc spre spulberarea neîncrederii între state şi la curmarea situaţiei existente azi în relaţiile internaţionale. Speranţele omenirii se bazează pe succesele dobîndite în ultima vreme de larga mişcare a partizanilor păcii şi de înţeleapta politică externă dusă de ţările lagărului păcii în frunte cu U.R.S.S.

Viaţa a dovedit că politica bazată pe realităţi, politica care ţine seama de interesele vitale ale popoarelor, este singura politică cu sorţi de izbîndă. Numai o astfel de politică face posibilă apropierea punctelor de vedere şi găsirea soluţiilor capabile să satisfacă interesele părţilor de care depinde soarta omenirii. Atunci cînd s-au acceptat tratative duse cu bunăvoinţă şi înţelegere, a fost posibil de exemplu, să se pună capăt războiului din Indochina şi să fie încheiat tratatul care a redat independenţa şi suveranitatea Austriei. De ce n-ar fi oare posibil ca şi în celelalte probleme internaţionale litigioase să se găsească soluţii care să-i facă pe oameni să respire uşuraţi, să fie siguri de ziua de mîine şi să ştie ferm că ei şi copiii lor nu sînt ameninţaţi de monstruoasele urgii ale războiului şi că pot trăi şi munci în linişte? Faptul că există deosebiri în ceea ce priveşte orînduirea socială şi de stat trebuie să împiedice popoarele să trăiască în pace, să se respecte şi să dezvolte comerţul şi legăturile culturale spre folosul lor reciproc? Desigur că nu. Ţările lagărului democrat, în frunte cu U.R.S.S., susţin că cele două sisteme sociale existente azi în lume pot coexista paşnic. Ele au dus şi duc consecvent o politică menită să asigure coexistenţa paşnică a celor două sisteme sociale. Referindu-se la acest lucru, tovarăşul N. A. Bulganin, în declaraţia pe care a făcut-o reprezentanţilor presei înainte de a pleca la Geneva, a spus: „Noi n-am intenţionat niciodată şi nici nu intenţionăm să atacăm pe cineva, deoarece aceasta este în contradicţie cu principiile noastre, cu politica noastră consecventă de pace". Azi în lume sînt tot mai puţini oameni care ar fi dispuşi să creadă în născocirile propagandei imperialiste cum că Uniunea Sovietică ar fi cea care ameninţă pacea. Cu toate că nu există o aşa-zisă primejdie care ar porni din partea U.R.S.S., cercurile imperialiste agresive au dus consecvent o politică de provocări şi de pregătiri militare, de creare de baze şi pacte militare, menite să asigure cît de cît un sprijin politicii lor „de pe poziţii de forţă" şi „războiului rece". Fluturînd ameninţarea cu războiul atomic, cercurile aţîţătorilor la război au sperat să obţină, prin intimidare, stăpînirea mondială pe care o visează. Desigur că ameninţările ar fi putut să le servească la intimidarea oamenilor slabi de înger, cum se spune, dar nu la intimidarea Uniunii Sovietice şi a ţărilor lagărului democrat. Politica „de pe poziţii de forţă", politica şantajului atomic, aşa cum s-a dovedit pînă acum, n-a avut alt rezultat principal decît acela că a umflat bugetele de război ale statelor capitaliste, a intensificat cursa înarmărilor, a aruncat pe umerii maselor muncitoare din ţările angrenate în această politică poveri uriaşe, care le-au făcut viaţa şi mai grea şi a făcut să crească primejdia unui nou război. Cine a avut de cîştigat de pe urma acestei politici? Economia statelor capitaliste? Statele apusene? Nu! Economia ţărilor capitaliste n-a putut nici măcar să-şi atenueze contradicţiile care o macină. Aceste contradicţii dimpotrivă au fost agravate şi mai mult de cursa înarmărilor. In ce priveşte economia statelor europene din Apus, acestea au suferit puternice lovituri de pe urma planurilor şi pactelor militare impuse de Washington. Cei care au realizat beneficii uriaşe de pe urma cursei înarmărilor au fost monopoliştii din S.U.A., inspiratorii politicii de aţîţare la război şi slugile lor.

Condiţiile create în preajma Conferinţei de la Geneva arată că există posibilităţi pentru a fi satisfăcute, dacă nu total, dar parţial, doleanţele vitale ale popoarelor lumii.

Realizarea unei înţelegeri la Geneva depinde în mare măsură de poziţia pe care o vor adopta reprezentanţii Franţei, Angliei şi S.U.A. Dacă ei vor înţelege să manifeste aşa cum arăta preşedintele Eisenhower, „o atitudine conciliantă, fără idei preconcepute", atunci va fi mai uşor să se găsească căile de soluţionare a marilor probleme ce stau în faţa Conferinţei de la Geneva. Ar fi naiv însă să se creadă că Conferinţa de la Geneva va putea soluţiona toate problemele internaţionale complicate. Dar, aşa cum arată declaraţia delegaţiei guvernamentale sovietice, „dacă toţi participanţii la conferinţă vor manifesta bunăvoinţă şi se vor strădui în mod sincer să ajungă la o înţelegere, noi vom putea găsi, fără îndoială, un limbaj comun, vom putea trasa căile reale pentru soluţionarea eficace a celor mai importante probleme de care depind pacea şi bunăstarea popoarelor".

Pe poziţia găsirii acestor soluţii, care să ducă la obţinerea unei păci bune şi adevărate, se situează delegaţia Uniunii Sovietice. Ea nu va precupeţi nici un efort pentru a contribui la realizarea ţelurilor nobile ale conferinţei. Dorinţa Uniunii Sovietice este ca, în locul încordării în relaţiile internaţionale, să se statornicească o atmosferă de încredere, înţelegere reciprocă şi colaborare concretă. Aşa cum arată declaraţia făcută presei de delegaţia U.R.S.S., „...aceasta ar permite ca fondurile uriaşe care se cheltuiesc în prezent pentru înarmare să fie folosite spre binele popoarelor, pentru construcţiile de locuinţe, şcoli, uzine, fabrici, centrale electrice, pentru dezvoltarea ştiinţei şi culturii".

Succesul Conferinţei de la Geneva este dorit de toţi oamenii iubitori de pace din lume.

Poporul romîn iubitor de pace salută cu căldură conferinţa de la Geneva. Exprimîndu-şi nădejdea că această Conferinţă nu va dezminţi dorinţele şi speranţele lumii, poporul nostru doreşte conferinţei conducătorilor celor patru puteri succes deplin pentru înfăptuirea celei mai fierbinţi năzuinţi a popoarelor, pacea.

Sport

Fotbal

Selecţionata categoriei A—First Viena: 5—1 (2—0)

Duminică, zecile de mii de spectatori prezenţi în tribunele stadionului Republicii au aplaudat o nouă şi meritată victorie a fotbalului nostru. Intîlnind renumita echipă austriacă First Viena, selecţionata categoriei A a cîştigat cu 5-1 o partidă în care a dominat cu autoritate. Iniţiativa jocului o au jucătorii noştri care, încă din primele minute, atacă periculos. Portarul austriac reuşeşte să stăvilească cîteva acţiuni dar în min. 8, Georgescu îl obligă să scoată mingea din plasă. Ozon ratează cîteva ocazii clare şi scorul rămîne 1-0 pînă în min. 34 cînd, în urma unei frumoase combinaţii între Petschovschi, Georgescu şi Ozon ultimul înscrie imparabil. Către sfîrşitul primei reprize, jocul capătă o factură tehnică mai ridicată şi fazele spectaculoase abundă. Se remarcă cîteva contraatacuri ale echipei austriece, organizate pe partea dreaptă, dar apărarea noastră lămureşte toate situaţiile. Jucătorii noştri pun stăpînire pe joc, combină pe întreg terenul şi atacă tot timpul. Ozon, Petschovschi şi Georgescu pierd ocazii clare de a modifica scorul. Acest lucru îl reuşeşte Mihai în min. 55 înscriind prin surprindere de la 25 m. Echipa noastră slăbeşte alura şi jucătorii austrieci ştiu să folosească acest lucru înscriind un punct, prin Schweiger. La 3-1, jocul se schimbă însă din nou în favoarea noastră. Echipa austriacă este net depăşită — din nou, Mihai înscrie spectaculos în min. 70 pentru ca, cinci minute mai tîrziu, Călinoiu să stabilească scorul final: 5-1.

Cu 15 minute înainte de sfîrşitul jocului, Ozon a fost înlocuit cu Ene II.

Această nouă victorie a fotbaliştilor noştri este un succes care dovedeşte progresul continuu al fotbalului nostru. Partida de duminică a prilejuit constatări îmbucurătoare dintre care subliniem ca fericit inspirată formula de atac folosită, unde alături de jucători cu multă experienţă (Petschovschi şi Ozon) au fost promovaţi cu încredere tinere elemente ca Georgescu, Copil, Ene II, care, în general, au corespuns aşteptărilor. Echipa noastră nu a luptat însă tot timpul celor 90 de minute cu aceeaşi voinţă, înaintarea a combinat uneori inutil, a preferat spectaculozitatea şi driblingurile fără rost unui joc eficace. Dintre jucătorii noştri s-au remarcat: Perei, Călinoiu şi Mihai (repriza a II-a), iar de la First Viena: Koller, Schweiger, Gross.

Handbal

Selecţionata Progresul—Admira Viena: 15—3 (7—2)

Handbalistele noastre au obţinut o victorie categorică cîştigînd un joc în care au avut tot timpul iniţiativa, au atacat şi au combinat frumos. Handbalistele de la Admira n-au putut decît să încerce să se apere, dar nici acest lucru nu l-au putut face, echipa noastră reuşind să înscrie de 15 ori.

Atletism

La Londra pe stadionul White City au avut loc întrecerile din ziua a II-a a concursului internaţional de atletism. In finala 100 yarzi (91,44 m.) reprezentantul nostru Wiesenmayer a ocupat locul II cu timpul de 10,1. Locuri asemănătoare au ocupat Opriş la 120 yarzi cu 14,6, şi Ilie Savel la 440 yarzi (402,34 m.) cu 52,6. O frumoasă victorie a obţinut Dumitru Zamfir care a aruncat suliţa la 67,89 m. ocupînd astfel primul loc la această probă.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T. STAS — 3452 — 52